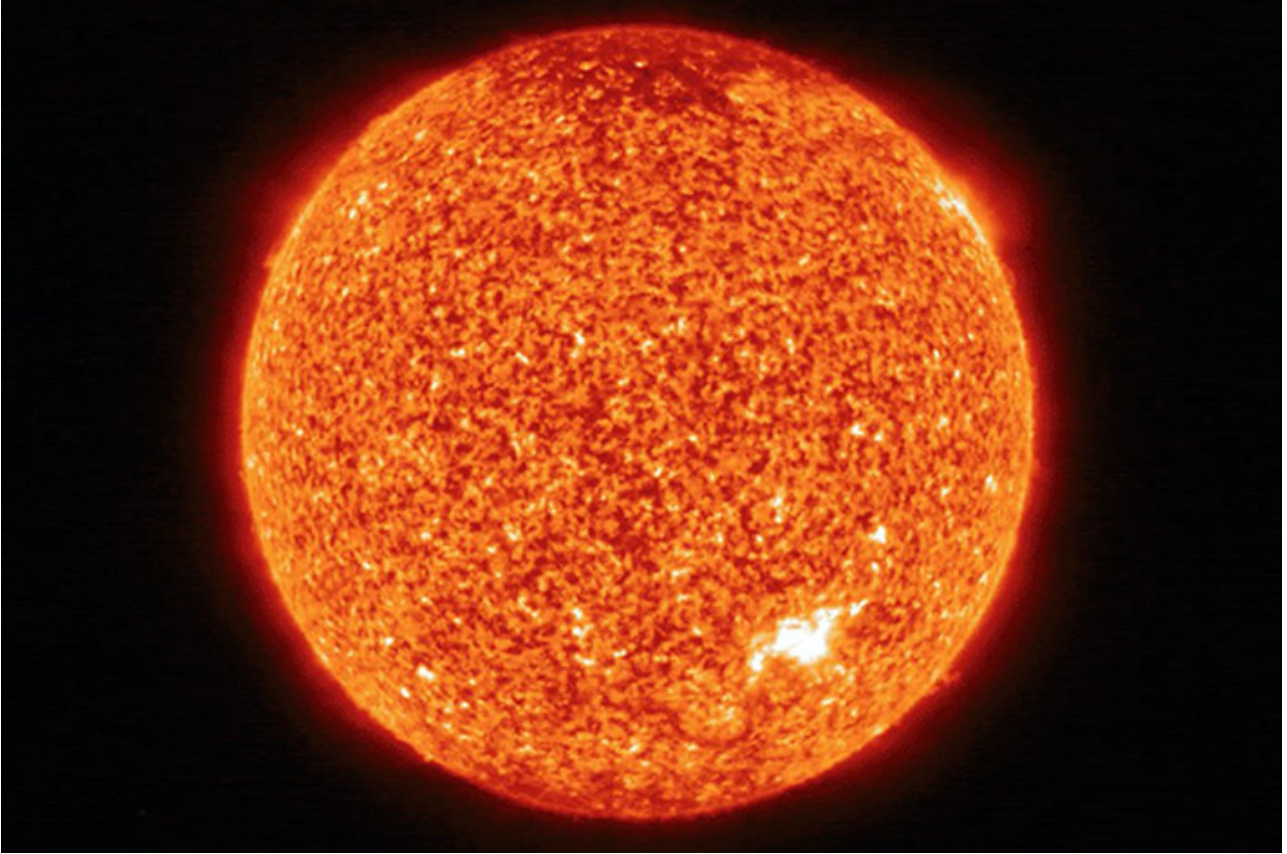

İslam'a İdeolojik Yama Olur mu?

“İslâmiyet güneş gibidir, üflemele sönmez. Gündüz gibidir; göz yummakla gece olmaz. Gözünü kapayan, yalnız kendine gece yapar.” - Bediüzzaman Said Nursi

Bizler nedense, din deyince sadece Allah’tan gelen dinleri veya Hindistan ve Çin gibi ülkelerde çok görülen beşeri dinleri anlıyor ve değerlendiriyoruz. İdeolojiler de insan davranışlarını kurallar ile sınırladığı ve dinlerin hüküm alanlarına müdahale ettikleri için birer din sayılırlar.

Bir insanın hükümleri çakışan iki veya daha fazla dine mensup olması düşünülemez! En azından Müslümanlar için durum böyledir! Çünkü Yüce Allah, kitabında *“Allah nezdinde hak din İslâm’dır.”* (Al-i İmran/19) buyuruyor! Hatta bu konuda ilerleyen ayetlerinde daha açık hükümler vaz ediyor: *“Kim, İslâm’dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır.”* (Al-i İmran/85)

İslam ile çelişen bir dinin veya ideolojinin hükümlerini makbul ve muteber görerek benimseyen, hararetle savunan ve bir ideal haline getirenler, Allah’ın hükümlerini ve Hz. Muhammed’in sünnet-i seniyyesini batıl bir şekilde neshetmiş (kaldırmış, iptal etmiş) olurlar. Batıl düzenler içinde yaşamak zorunda kalmak ve batıllar arasında en az zararlısını ehven-i şer kastıyla tercih etmek farklı şeydir, batıla amigo gibi taraftar olmak ve hakkı hatırlatanlara husumet besleyip nifakla suçlamak apayrı şeylerdir.

İslam dini tek başına en yeni, en güzel, en doğru ve Allah’ın emrettiği dindir. Bu yüzden hem İslam hem de Müslüman kelimelerinin önüne başka din ve ideolojilerden ekleme, tamlama, tanımlama, sınırlama yapılamaz. Yani; Feminist, Sosyalist, Laik, Demokratik, Faşist, Kapitalist, Muhafazakar, Liberal, Enternasyolist, Anarşist, Komunist, Marksist, Milliyetçi Müslüman ve İslam olmaz! Ben de öyle değilim! Sadece Müslümanım! Müslümanlık kavramı içinde bana gerekli olan her şey var! Rabbimize hamd ve şükürler olsun!

Bütün din ve ideolojilerdeki hüküm ve uygulamaların bir kısmı, İslam içinde meşru ve mübah sınırlarda kaldığı için hayat bulabilir. Çünkü İslam dini en mükemmel ve her zaman yeni kalan bir yapıya sahip olduğu için, her güzellikten ve doğruluktan paylar içerir. Ama bu meşru paylara nispet edilerek, tamamı İslam karşıtı olan batıl ideolojilerin isimleri, İslam ve Müslümanlar ile birlikte anılamaz, yanına yama yapılamaz. Müslümanların veya İslam'ın bu ideolojilerle birlikte anılmasına gerek yoktur. Hepsinin uygun seviyede ifadesi için İslam ve Müslüman kavramları yeterlidir. Belli bir yöne aşırı dikkat çekmek için ideolojik yamalar yapıldığında, İslam devreden çıkar, ucube ve Allah'ın kabul etmeyeceği bir inanç yapısına dönüşür.

Her ideolojiye yönelik açıklamalar yapmak yazıyı gereksiz yere uzatacağı için, bazı örnekler ile yetinmeye çalışacağım.

Mesela, İslam dini sosyal dayanışmaya büyük önem verir. Zekatı şart koşar, sadakayı, düşküne ve yolda kalmışa, yaşlıya, komşulara, akrabalara iyiliği emreder. Buna benzer yaklaşımlar sosyalizmde de var diye Sosyalist Müslüman denilemez. Aynı şekilde, sosyalizmde olmayan boyutlarda ticarete ve kişisel girişim hürriyetine de önem verir. O yönüne bakarak da Kapitalist Müslüman tanımlaması da yapamayız.

Feminizmin temelinde ateizme dayandığını, bütün mücadelesinin Allah'ın gönderdiği dinlerle gelen kadın-erkek ilişkisini yok etmek üzere kurulduğunu bizzat önderleri açıklıyor ve söylemleri de bunu destekliyor. Hal böyleyken "Feminist Müslüman" diye bir tanımlama yapılabilir mi? Başörtüsüyle İslami kimliğini belli eden kadınların, aynı zamanda feminist olduklarını beyan ettikleri, STK yayınlarında feminist yabancı yazarları referans alarak makaleler yayınladıkları dehşetli günleri yaşıyoruz. Tıpkı pirincin içindeki beyaz taş gibi sinsi ve acılı bir zarar verdiklerini ne zaman görecekler?

Müslümanların fikir ve düşünce dünyası o kadar kısır ve baskılı bir cendereye alınmış ki, neredeyse hepsi demokrasinin en mükemmel rejim olduğuna iman etmişler! Üstelik bu imanları o kadar güçlü ki, alternatif düşüncelere tahammülleri bile kalmamış! İslam'ın seçimli, şuralı, meşveretli, istişareli, atamalarda ehliyet ve liyakatli yönetim tekliflerinin asırlardır sahipsiz kaldığını da göremiyorlar! Bize özel, demokrasinin meşru niteliklerini de barındıran ideal bir sistem teklifine de kapalılar!

Halbuki, imani bir mesele gibi sahip çıktıkları demokrasi tiyatrosu sayesinde, vatandaşların elitlerin tercihlerini onaylayıp meşrulaştıran piyon durumuna düştüğünü, sözde milleti temsilen seçilen vekillerin, belirli güç odakları ve sayılı birkaç kişinin isteğiyle listelere girebildiğini, vekillerin elini ve dilini bağlayan prangalar ile susturulduğunu, adaletin bir türlü bağımsız çalışmadığını, bu ortamda yapılan hemen her yasal düzenlemenin Müslümanları her geçen gün İslam'dan uzaklaştırdığını, çoktan fark ederek düzeltilmesi için birlikte gayret etmeleri gerekirdi!

Sadece aile ve eğitim konusunda yapılan düzenlemelerin bile, ne büyük manevi cinayetlere neden olduğunu ve toplumu yıkıma götürdüğünü bilmek dahi, sözüm ona demokratik düzenimizi sorgulamak ve sorunlarını gidermek için yeterli olmalıydı! Demokrasiyi putlaştıranlar kendilerinin ve toplumun, hem dünyasını hem de ahiretini riske atıyorlar.

Evet, her yenilik kötü değildir! Ama sorgusuz sualsiz, İslami mihenk taşlarına vurulmadan alınan yenilikler de felaket nedeni olabilir! Sevgili Efendimiz Hz. Muhammed Aleyhisselam buyuruyor ki: *"Kim İslâm'da güzel bir işe öncülük eder ve kendisinden sonra bununla amel edilirse, kendisinden sonra o işi yapanlar gibi sevap alır. Üstelik onların sevaplarından da bir şey eksilmez. Kim de İslâm'da kötü bir davranışa ön ayak olur ve kendisinden sonra bununla amel edilirse, kendisinden sonra onu yapanlar gibi günah alır. Onların günahlarından da bir şey eksilmez."* (M6800 Müslim, İlim, 15)

Allah'ı Teala'nın, pek çok konuda kullarına karşı şefkat ve merhametini sınırsızca sergilerken, tevhidine yönelik şirk sözleri ve davranışlarına karşı gazap ile karşı çıktığını ve şiddetle uyardığını görüyoruz. Aynı durum, gönderdiği son din olan İslam için de geçerlidir: *“Müşrikler istemeseler de dinini bütün dinlere üstün kılmak için Peygamberini hidayet ve hak ile gönderen O'dur.”* (Saff/9) ve *“Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, Peygamberini hidayet ve hak din ile gönderen O'dur. Şahit olarak Allah yeter.”* (Fetih/28) gibi ayet-i kerimeleri de bu tavrını ifade ediyor.

Şartlar gereği, farklı ülkelerde farklı rejimler altında yaşayabiliriz. Zorunlu durumlar idealmiş gibi sorgusuz kabule ve tarafgirliğe dönüşmemeli! Her zaman ve her yerde iyiliği emretmekten, kötülükten sakındırmaktan geri durmamalıyız! Bir Müslüman kendisini her haramdan koruyamayıp, nefesine kapılarak günah işleyebilir. Ama haramın ve günahın ne olduğunu bilmek, yaptığından utanmak, günahını ifşadan çekinmek ve en kısa zamanda affını dileyerek bunlardan uzak durmaya çalışmak zorundadır. Günah ve haram şeyleri meşru ve mubah saydığı anda, İslam ile olan ilişkisi feci şekilde yara alır ve kopma noktasına gelir. Yönetim sistemlerine olan bakışımız da benzer esaslara dayanmalı.

Yüce Allah cümlemize iman, şuur, basiret, birlik ve beraberlik versin. Hak yolundan ayırmasın, ayrılanlara hidayet versin. Hidayete layık görmediklerinin şerrinden Müslümanları muhafaza eylesin! Amin...

Mutlu Bir Evlilik İçin: Erkekler Söylesin! **Kadınlar Göstersin!**

Aileye yönelik sorunları dile getirirken, sadece şikayet makamında olmak elbette doğru değil! Biz Müslümanlar, Nehyi Anil Münker (kötülükten men etmek ve haramlara karşı uyarmak) kısmını genelde iyi yapıyoruz, en azından dilsiz şeytan olmamak için gayret ediyoruz. Ancak, Emri Bil Maruf (iyiliği emretmek ve göstermek) kısmında biraz zayıf kaldığımızı düşünüyorum. Kuru lafla yapılan iyilik önermelerimiz ise, tıpkı elinde sigara varken evladına “-Sigara zararlıdır yavrum, içmemelisin!” diyen bir babanın davranışı gibi sönük ve etkisiz kalıyor. O yüzden, Aile kurma erdemini ve cesaretini, bütün olumsuz şartlara rağmen yaşatan veya planlayan kardeşlerimize, evliliklerini daha mutlu ve huzurlu yaşayabilmeleri için bazı tavsiyelerde bulunmak istiyorum.

Erkekler Söylesin!

İletişim ve ifade yeteneği açısından, kadınların erkeklerden daha önde olduğu, çeşitli hikmetlerine binaen, Yüce Mevla’mızın onları bu açıdan ayrıcalıklı yarattığı hepimizin malumudur. Erkekler bu açığı tam olarak kapatamasa bile, daha başarılı bir seviyede buluşabilmek için söylemeye, konuşmaya ekstra açık ve gayretli olmalıdır! Kadınlar iyi veya kötü hemen her şeyi bilmek, duymak, konuşmak ve paylaşmak isterler. Her şeyi konuşup söylemek mümkün olmasa bile, bazı hususları sık aralıklarla tekrarlamayı erkeklerin bir görev gibi görüp uygulaması gerekir!

Zevcenize, onu ne kadar çok sevdiğinizi söyleyin! Kadınlar sevildiklerini her zaman duymak isterler, hem de her gün ve mümkün olduğu kadar çok sayıda! Tabii ki samimi bir şekilde ve gözlerinin içine sevgiyle bakarak!

Karınızın ne kadar hoş, şık ve güzel olduğunu kendisine her fırsatta söyleyin! Etrafınızdaki insanların tamamı da söylese, sizin sözleriniz kadar etkili ve hoş gelmez! Çünkü o sizi seçerek kendi güzelliğini emanet ve armağan etmiş bulunuyor! Emanetin takdir edilmesi ve itina ile bakılması gerekir. Aile kutsal bir ekiptir. Genç kız çağlarında sizinle evlenen bir kadın, bütün güzelliğini ve ömrünü sizinle birlikte paylaşmaya karar verdiği için, aslında onu hep ilk günkü gibi güzel görmeli ve bunu da sıklıkla söylemelisiniz! Hele ki evliliğiniz 20 yıl gibi bir süreye ulaşmışsa, eşinizin yüzünde oluşan kırışıklıklar, size bir vefa ve adanmışlığının canlı imzası gibi gelmelidir. Çocuklarınızı doğuran zevcenizin, karın çevresinde oluşan çatlaklar gibi vücudundaki bozulmalardan utanmasına fırsat vermeyin! Bilakis, o çatlaklar evladınızı taşıırken meydana geldiği ve katlandığı eziyetlerin yoğunluğu için, ona ne kadar minnettar olduğunuzu samimiyetle söyleyin! Emin olun gözlerindeki ışıltı güçlenecek, yüzünde mutluluğun tatlı tebessümü yeşerecektir. Ona olan sevginizi ve güzelliğine olan hayranlığınızı sürekli duyan hanımınız, sizinle basit şeyler için tartışır mı? Küçük sorunları büyüterek canınızı sıkar mı?

Belirsizlik, kadınları neredeyse öldürür! Özellikle evliliğinizin ilk başlarında, evinize gidiş geliş saatleriniz için son derece hassas, dışarıda olduğunuz yerler hakkında paranoya derecesinde şüpheli ve endişeli olurlar. Anormal bir gecikmenizde sizce her şey normalken, onlar kendi kafalarında başınıza gelebilecek bütün olayların senaryolarını yazar, sizin çeşitli versiyonlarda ölümünüzü yaşar, toprağa gömer ve dul haliyle ne yapacağının endişesine bile düşerler. O yüzden, mümkün olduğu kadar kendilerine bilgi verin! Gecikme durumunuzu zamanında söyleyin! Onları duygusal işkencede bırakmayın!

Kadınlar hayatı sizinle her açıdan paylaştıklarını görmek ve yaşamak isterler. Öyleyse onlara da fikirlerini ifade etme fırsatı tanıyın. Kadınlar sizin en kıymetli istişare ortağınız sayılır. Onlardan kaliteli düşünceler duymak isterseniz, kendilerini geliştirmelerine destek olun ve teşvik edin. Sır veya zararlı olanlar dışında, düşüncelerinizi onlara da söyleyin. Sizin fark edemediğiniz ayrıntılar ve farklı yaklaşımlardan yararlanırsınız. Katlanmak zorunda kaldığınız maddi ve manevi sıkıntılarda, bilgi ve farkındalıkların olduğu için, hanımınızın samimi ve güçlü desteğini hissedersiniz.

Duygularınızı söyleyin, bir konuda onları eleştirmeden önce kendi beklentilerinizi, size göre kırmızı

çizgilerinizi, neyden hoşlandığınızı, neyin mutlu ettiğini, neyden nefret ettiğinizi söyleyin! Nitelikli beraberlikler karanlık alanların azalmasıyla sağlanır. Eşinize vermediğiniz şeyi isteyemezsiniz!

Kadınlar Göstersin!

Erkeklerin, hanımlarından en çok beklediği şey saygıdır! Özellikle toplum içinde beyinizin saygınlığını zedeleyecek söz ve davranışlardan kaçınınız! Erkeğinize saygı gösterin! Evinizin lideri, çocuklarınızın babası, can, mal ve namusunuzun koruyucusu olduğunuzu bildiğinizi ve saygı duyduğunuzu gösterin!

Ahir zamanda yaşıyoruz. TV, İnternet, çarşı-pazar, iş ve sosyal ortamların hemen hepsi, son derece ölçsüz giyinen teşhirci gibi gezinen kadınlarla dolmuş! Eskiden özel çaba ile ulaşılabilen resim ve görüntülerle şimdi hemen her ortamda karşılaşyoruz. Medya ve toplumsal mekanlar, zinanın yayılması için bilerek veya bilmeyerek hizmet eden insanlarla dolu. Bir erkeğin gün boyu bunlardan sakınması ancak belli bir yere kadar mümkündür. Şeytani tavır ve görüntülere şiddetli ve sürekli maruz kalan kocalarınızı, yalnız ve savunmasız bırakmayın! Helalinize karşı en cömert, en tutkulu, en güzel kişinin siz olduğunuzu gösterin!

Tesettür dışarısı ve namahrem içindir. Eşinizin karşısına her zaman alımlı, süslü ve güzel çıkmaya çalışarak, en güzelinin ve hayırlısının siz olduğunuzu gösterin! Haramilerin kocanızın aklını ve nefsinin çelmesine fırsat vermeyin! Sizde sükunet ve huzur bulsun, gözü de gönlü de sizinle doysun!

Cinsel hayatımızda sınırlar çok geniş, yasaklar az ve belirlidir. Cinsel hayat tek taraflı bir durum değildir. Tarafların istekli katılımı ile haz ve mutluluğun derecesi de kalitesi de artar. Keyfini çıkarmak, mutlu olmak ve kocanızın sükunetini sağlamak için, meşru davetlerine güzellekle cevap verin. Cinselliğinizi kocanızla konuşmanız, paylaşmanız, yönlendirmeniz ve yaşayarak öğrenmeniz gerekir. Kocanıza karşı cinsel tutkunuzu, çekinmeden gösterin!

Güzel ve başarılı bir iş yaptığında kocanıza minnettarlığınızı ve takdirinizi gösterin! İhtiyaç duyduğunuzda yanınızda olacak kahramanınız olduğunuzu bilsin! Ailesi için yaptığı işle gururlansın, daha iyisini yapmak için gayret toplansın.

İnsanların 5 sevgi dili vardır. Fiziksel temas, hizmet, nitelikli beraberlik, onaylanma ve hediyeleşme. Kocanızın sevgi dilini keşfedin ve bu dilde yoğunlaşarak sevginizi gösterin! Emin olun aynı karşılığı siz de göreceksiniz. Erkekler de sevildiklerini arada duymak isterler ama icraat daha önemlidir.

Aile yuvarınızın, sizin ve kocanız için güvenli bir kale olduğunuzu bildiğinizi gösterin! Evinde kocanızın kral gibi yetkili ve kıymetli olduğunu gösterin. Siz de o evin kraliçesi olduğunuzu bilerek davranın. Köle ve zavallı imajı oluşturmaktan sağlıklı ve saygılı bir takım arkadaşı, ahiret yoldaşı olduğunuzu bilin ve bilinmesini sağlayın.

Sonuç

Kadın ve erkek ilişkileri açısından söylenebilecek çok şey var elbette. Çocuklar gibi daha ayrıntılı yönleri de bulunuyor. Yazıyı uzatmadan bazı önemli konu başlıklarına vurgu yapmaya çalıştım.

Kadın ve erkek, aile ortamında mükemmel bir ekiptir. Birbirlerini tamamlar ve ortak ürünleri olan çocuklar ile geleceğe kültür ve değer aktarımını sağlar. Bizler, sadece dünya hayatı için yaratılmadık. İnşallah kulluk sınavımızı vererek Allah'ın lütfu ile Cennetine gittiğimizde, en güzel ruh ve bedene sahip olacağımıza iman etmişiz. Orada yaşlılık, çirkinlik, hastalık ve huysuzluk olmayacak. Dünyada iken karşılık bulamadığımız bütün hayallerimizi yaşama ve paylaşma nimetlerine kavuşacağız. Başta Hz. Muhammed aleyhisselam olmak üzere, bütün peygamberler ile tanışma ve görüşme imkanımız ve Rabbimiz lütfederse Nur Cemalini temaşa etme bahtiyarlığımız olacak.

Öyleyse, şu kısacık sorunlu fani hayatımızı daha fazla kötüleştirmeden, Ahiret yolculuğumuzun kaliteli, bereketli ve mutlu geçmesi için, eş ve çocuklarımız ile birlikte daha çok çalışmamız gerekmez mi?

Yüce Allah'tan, her birisi Cennet Köşklerine talip olarak kurulan ailelerimizin hayırla bekasını, aile kurmaya niyetlenen kardeşlerimizin de huzur ve mutluluklarını dilerim.

Görsel kaynağı: thecompanion.in/what-is-it-to-be-a-good-husband-in-islam

Evlilik Öncesi Zorunlu Eğitim, Neden Gereklidir?

Saygıdeğer Okuyucu,

Bu yazı kısa bir günlük makale değildir. Türkiye'nin en temel meselelerinden birisi olan Aile hakkında kapsamlı bir çalışmadır. Evliliğin resmi tescili olan nikah öncesinde, temel eğitimin ve becerilerin gerekliliğini ortaya koymak ve durumun vahametini gösterebilmek için, TÜİK verileri eşliğinde yapılan ayrıntılı bir analiz ve öneriler belgesidir.

Başlıkları inceleyerek ilgilendiğiniz kısımları okumakla da yetinebilirsiniz. Resimleri daha rahat incelemek ve yazıları okumak açısından, cep telefonu yerine bilgisayardan izlemenizi tavsiye ederim.

Hayırlı ve yararlı olması temennilerimle görüş ve dikkatinize sunarım.

GİRİŞ

Araç kullanmak için ehliyet kursu ve sınavlarının artık iptal edildiğini düşünelim! Araba veya motosiklet almaya gücü yeten vatandaşların doğrudan ruhsat çıkarıp kullanabildiğini, çalışanların veya maddi gücü yetmeyenlerin de işyerlerine, eş ve dostlarına ait araçları izinleri dahilinde alıp rahatça kullanabildiklerini varsayalım!

Neler olurdu sizce? Zorunlu eğitim ve sınavlara, her 10 yılda bir kontrol muayenelerine rağmen, bunca kural ihlali ve ağır kazalar yaşanırken; eğitimsiz ve deneyimsiz sürücülerin cirit attığı karayollarında, kelimenin tam anlamıyla terör ve karmaşa görüntüleri hakim olurdu. Öyle değil mi?

Evlilik araç kullanmaktan daha az önemli veya riskli değildir! Evlenen çiftler hem dünya hem de ahiret boyutuyla bir kader yolculuğuna beraber çıkmaya karar vermiş demektir. Biricik Önderimiz ve Rehberimiz Hz. Muhammed (s.a.s.): *"Kişi dostunun dini üzeredir. Bu yüzden her biriniz, kiminle dostluk ettiğine dikkat etsin."*((hadislerleislam.diyaret.gov.tr/sayfa.php?CILT=4&SAYFA=347)) buyurmuş ve arkadaşlığın kişilerin hayatında ne kadar etkili olduğuna işaret etmiştir. Öyleyse hayat arkadaşı olarak seçip evlendiğimiz insanlara hepsinden daha fazla dikkat etmek zorundayız.

Aile hayatını bir yolculuğa benzetirsek, yol arkadaşlığına niyetlenen çiftlerin beraberlerinde ihtiyaç duyacakları malzemeleri de getirmeleri ve gerektiğinde kullanabilme becerisini de göstermeleri beklenir. Bu durum bir görev paylaşımı anlamına da gelmektedir. Üstlenilen görevlerin yerine getirilebilmesi için hazırlık ve eğitim şarttır. Bu eğitimi geleneksel olarak kişilerin aileleri verir. Sonra okul ve toplumsal çevre geliştirerek olgunlaştırır. Değerler ve cinsiyete özel görevler bu şekilde yerleşirler. Kadın ve erkek evlendiğinde birbirinin kayıp parçası olan bir madalyon gibi mükemmel bir ekip kurmuş olurlar. İki tarafın da getirdiği benzersiz beceriler ve faydalar vardır.

Ancak, belki de yüzyıllara varan planlı yozlaştırma çalışmalarının bir sonucu olarak, günümüzde aile kurumu büyük ölçüde bozulmuş, nitelikleri çürütülmüş, etki ve yetki alanları talan edilmiştir. Fabrikalar kötüleşince, ürünlerinde kalite ve fonksiyon kaybı yaşanması kaçınılmazdır. Kötü ürünlerden imal edilen malzemelerin de sağlıklı çalışma yetileri neredeyse kalmamış ve ortalık arızalı ürünlerden geçilmez olmuştur. Batının çoktan yaşayıp daha beter manevi sefaletlere düştüğü, Türkiye'nin batıyı biraz geriden takip ettiği toplumsal yıkım atmosferi aynen bu şekildedir.

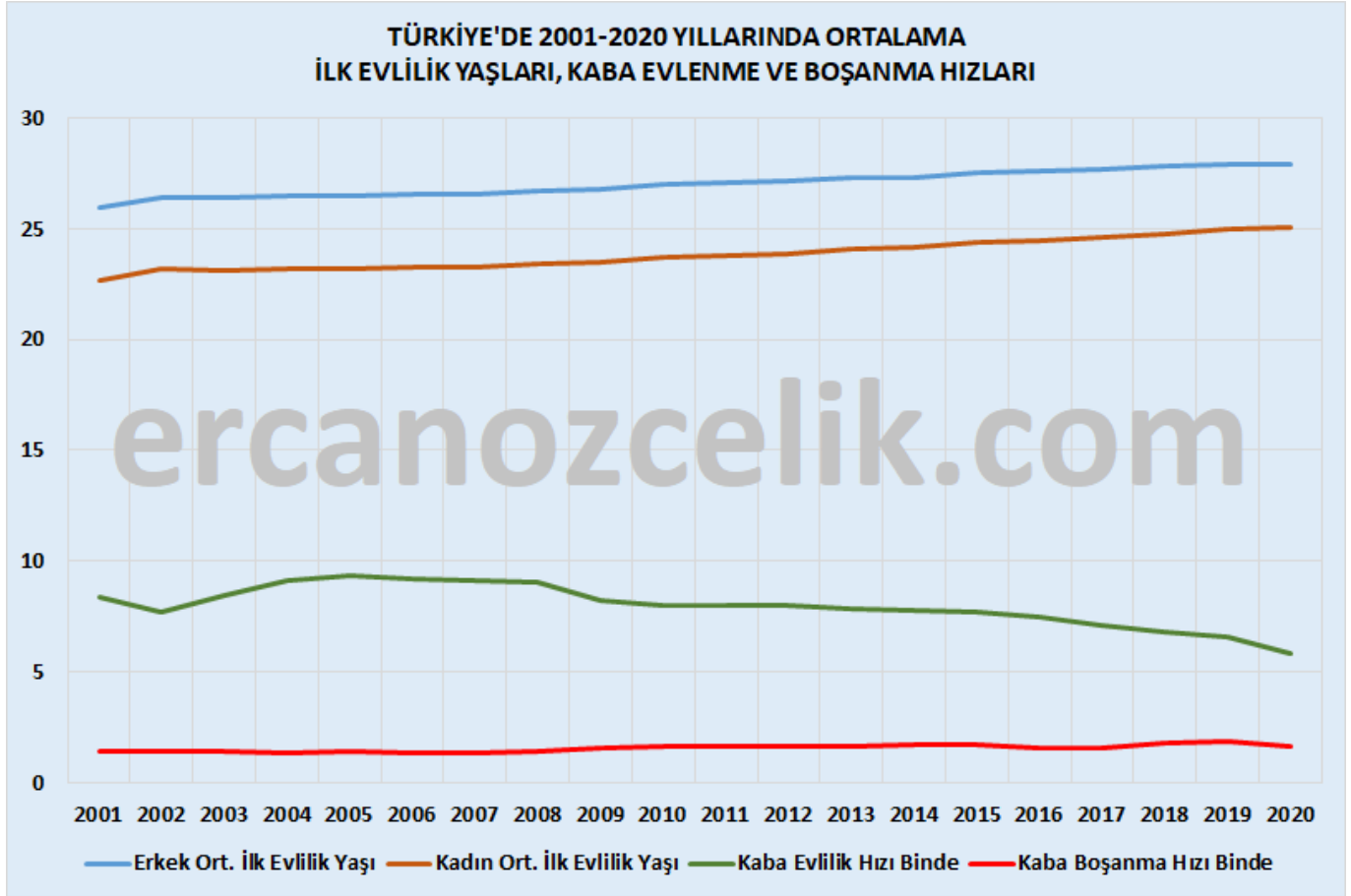
Şimdilerde evlenen gençlerin maalesef önemli bir bölümü; cinsiyetine özel fıkıh hükümlerinden, karı-koca olarak hak ve görevlerinden, gusülden ve namazdan, karşı cinsin önemli özellik ve beklentilerinden, iletişim sanatından, kanaat ve tasarruftan, pratik ev işlerinden, çocuk terbiyesinden, temel gıda ve tarım bilgisinden mahrum ve eksik bir şekilde aile kurmaya çalışıyorlar! Gençlerimiz cinselliği pornografiden, karı-koca aile hayatını kendi çevresinden çok dizilerden, ihtiyaçlarını gidermenin pratik yolunun internet siparişinden geçtiğini öğrenerek büyüyorlar. Evlenmeye karar verenlerin yetkinliği düşük, beklentisi çok büyük, esnekliği ve hayat tecrübesi sıfıra yakın olunca çatışma ve anlaşmazlıklar kaçınılmaz oluyor.

Tarafgirliği gözünü ve gönlünü kör etmiş kişilerin, hamaset ve cerbeze taşan nutuklar atmasına bakamayız! Tarih, olaylar, rakamlar ve objektif istatistik göstergeler, nasıl bir uçuruma gittiğimizi bırakın, aşağıya doğru nasıl hızla yuvarlandığımızı çok net gösteriyor!

Bu iddiamı kuru sözle değil, devletin resmi istatistik kurumu (TÜİK) verilerinden hazırladığım grafikler ile açıklamak istiyorum.((<https://biruni.tuik.gov.tr/medas/?locale=tr>)) Laf aramızda, özellikle enflasyon konulu değerlendirmelerinde TÜİK'e ben de sizin kadar güvenmiyor ve objektif bulmuyorum! Bu konularda da güven verdiği günlere kavuşmak ortak temennimizdir. Nüfus

verilerinde ise güvenmek durumundayız çünkü aksini ispat edebilecek bilgi ve donanımda değiliz. Grafiklerdeki yılların aralık sınırı tamamen TÜİK verilerinden kaynaklıdır. Grafikleri hazırlarken mümkün olan en geniş yıl aralıklarını seçtim.

1- TÜRKİYE'DE ORTALAMA İLK EVLİLİK YAŞLARI, KABA EVLENME VE BOŞANMA HIZLARI

Şekil-1: TÜRKİYE'DE ORTALAMA İLK EVLİLİK YAŞLARI, KABA EVLENME VE BOŞANMA HIZLARI

Şekil-1'de görüldüğü üzere, kadın ve erkeklerin ilk evlenme yaşlarında düzenli bir artış yaşanmaktadır. 2001 yılında 26 olan erkeklerin ilk evlilik yaşı 2020'de 28'e gelmiştir. Kadınlarda ise 22'den 25'e yükseliş söz konusudur. Bu durum için yapılabilecek yorumlar kısaca şunlar olabilir: Üniversite okumanın bütün gençler için neredeyse şart haline gelmesi, erkeklerin askerlik hizmetlerini yaparak evlenmeyi tercih etmeleri, taraflardan en az birisinin işe başlamayı beklemesi, evlilik maliyetlerinin ve aile taraflarının beklentilerinin iyice yükselmesi ekonomik hazırlık sürecini uzattığı için ilk evlilik yaşı da yükselmektedir. Bunlar vaziyetin maddi nedenleriydi.

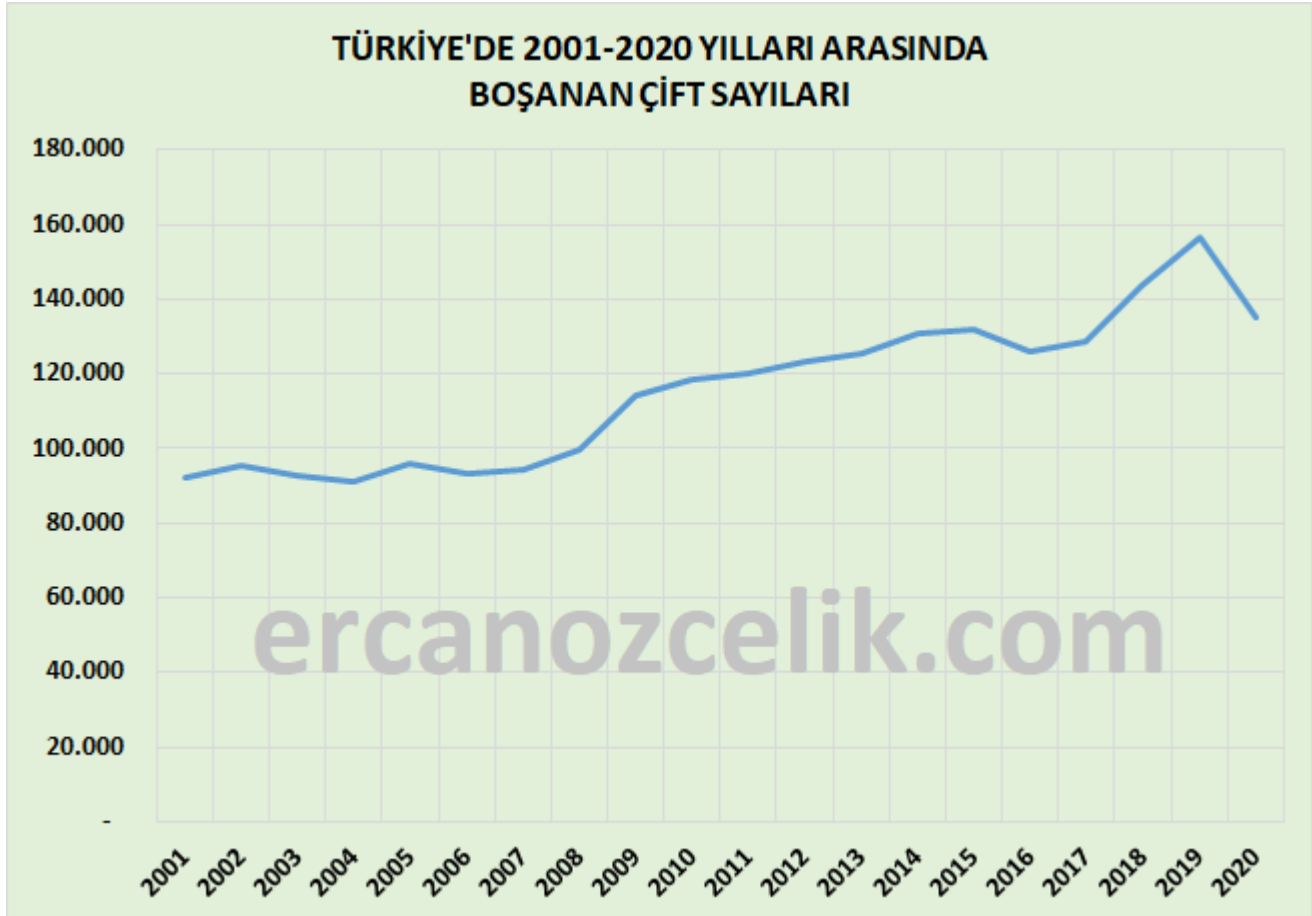
Bir de manevi ve ahlaki nedenleri var! Evlilik, temel olarak meşru bir cinsel birliktelik ve neslin devamı için yapılır. Diğer yan faydaları eşsiz ve benzersiz değildir. Cinselliği evlilik akdi olmadan rahatça yaşayabilen kadın ve erkeklerin sayıca çoğalması, zinadan kaçınacak dini ve ahlaki duyarlılığın azalması, çok eşli zinakar bir hayattan çıkarak tek eşli bir hayata geçmenin isteksizliği, Türkiye'deki yasal şartların evliliği erkekler için büyük bir tuzak ve risklerle dolu bilinmezliğe dönüştürmesi de manevi nedenler arasında sayılabilir. Bütün mevzuat ve uygulamalar kadını putlaştıran bir dönüşüme uğramıştır. TMK, TCK, 6284 gibi yasalar ile erkeklerin namus ve şeref güvenliği hem aile ortamında hem de iş ve toplum hayatında tehlike altındadır. Zaman zaman ortaya çıkan insanlığını kaybetmiş erkeklerin yaptığı fecaatler katmerlenerek, bütün erkeklerin hayatını cehenneme çevirebilecek şartlara bahane edilmiştir. Eskiden sadece nefesine düşkün ve haram-helal hassasiyeti kalmamış erkekler geç yaşta evlenmeyi tercih ederken, artık günümüz şartları yüzünden

dindar erkekler de geç yaşlara kadar sabretmeye veya en kötü ihtimalle dini nikahla evlenmeye yönelmektedir. Yasalarımızdaki erkek düşmanlığı dindar, dinsiz, fakir, zengin, işçi, memur, esnaf, ünlü gibi ayırım yapmadan tamamına yansımaktadır.

En son 2000 yılında yapılan genel nüfus sayımında Türkiye’de 67.803.927 vatandaşın yaşadığı tespit edilmişti.((biruni.tuik.gov.tr/nufusapp/idari.zul)) Adrese dayalı nüfus sistemine geçildiğinde 2007 yılında nüfusun 70.586.256’ya ulaştığı 2020 yılında ise 83.614.362 olduğu tespit edilmiş.((biruni.tuik.gov.tr/medas/?kn=95&locale=tr)) 2007’den 2020’ye %18’lik bir nüfus artışı yaşanmış. Binde hesaplanan kaba evlilik hızının da benzer bir ivme ile çıkış yapması beklenirken, 2007’den (binde 8,35) 2020’ye (binde 5,84) kadar %30 oranında düşmesi, oldukça trajik ve sosyal açıdan tehlikeli bir sonuçtur. İnsanların evlenmekten kaındığının dehşetli tablosudur.

Kaba boşanma hızının ise evlenme hızında meydana gelen anormal düşüşün tersine istikrarlı bir şekilde yükselmesi kötüye gidişin başka bir göstergesidir! 2001 yılında binde 1,41 olan boşanma hızı 2020’de 1,62’ye ulaşarak %15 oranında yükselmiştir. Evlenme hızında büyük bir düşük varken, boşanma hızında yükselişin görülmesi evli çiftler havuzuna eklenenlerden çok daha fazlasının çıktığını, yani evli aile rezervimizin hızla azaldığını, evlilik sürelerinde büyük düşüşler olduğunu göstermektedir. Tek başına şekil-1’in bile hepimizin şapkamızı önümüze koyarak düşünmesini ve net çareler aramasını sağlaması gerekir!

2- TÜRKİYE’DE BOşANMA SAYILARI

şekil-2: TÜRKİYE’DE 2001-2020 YILLARI ARASINDA BOşANAN ÇİFT SAYILARI

Yukarıda oranlarını verdiğimiz boşanma vakalarının sayısal durum grafiğine baktığımızda söylemek istediğimiz tehlikenin artık olasılık halinden çıkıp fiilen yaşandığını görebiliriz. 2001 yılında 91.994

olan boşanma sayısı genellikle yükselen bir hareketle 2019 yılında 156.587'ye ulaşarak %70'lik bir artış göstermiştir.

Tüm dünyayı sarsan pandemi şartları nedeniyle boşanma sayılarının da 2020 yılında 135.022'ye gerilediği görülmektedir. Bu gerilemenin psikolojik, ekonomik veya sosyolojik mi, yoksa genelde tatil edilen adliye ve bürokrasi nedeniyle teknik bir durum mu olduğunu söylemek, şimdilik zordur.

3- TÜRKİYE'DE 15 YIL ve ÜZERİ EVLİ OLDUĞU HALDE BOŞANAN ÇİFTLER

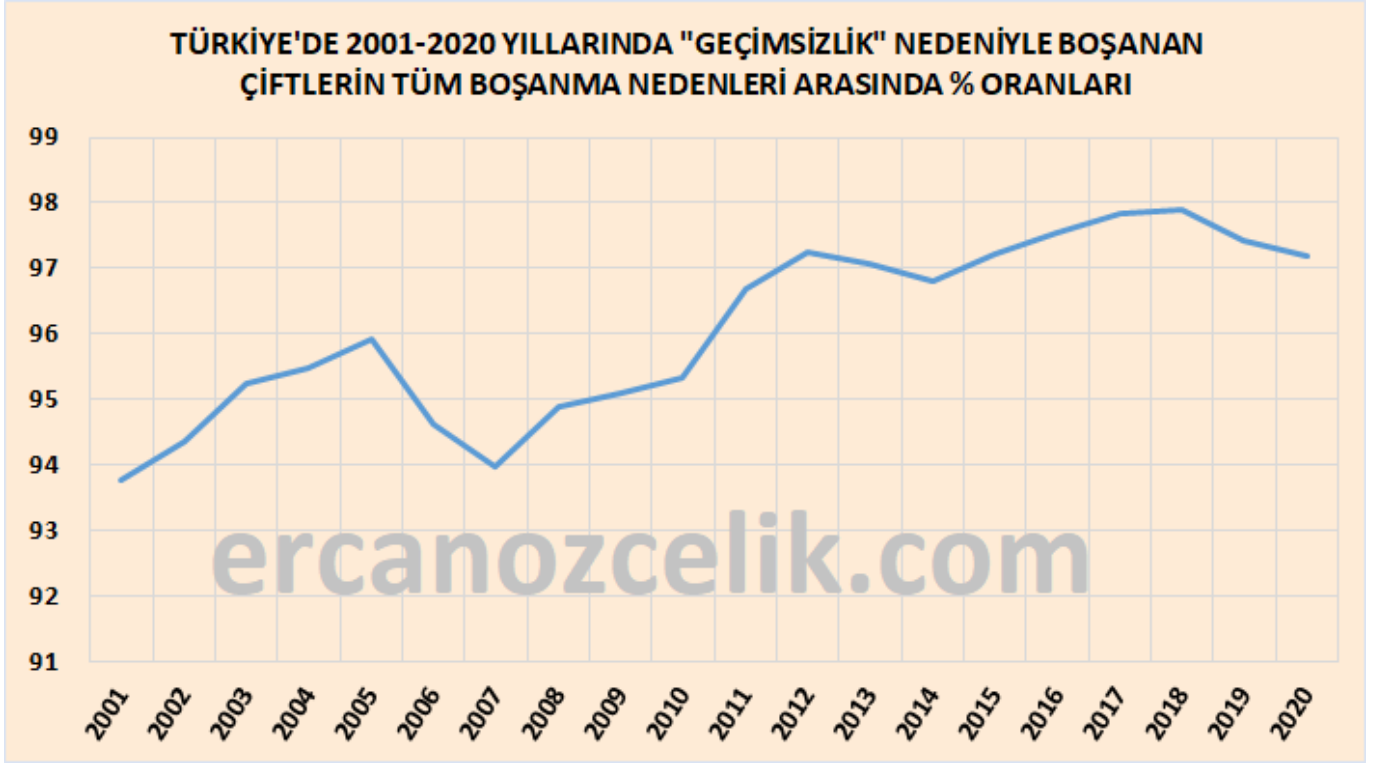

Şekil-3: TÜRKİYE'DE 2001-2020 YILLARINDA 15 YIL ve ÜZERİ EVLİ İKEN BOŞANAN ÇİFT SAYILARI

Bir ailenin kurulduktan 15 yıl sonra dağılması, toplum için çok önemli bir yapıtaşının kırılması, birçok sosyal, ekonomik, psikolojik ve adli olaylara kapı aralanması demektir! Çünkü 15 yıl süren bir evlilikte çok yüksek bir ihtimal ile, en az 1 belki 2 veya daha fazla gelişme çağlarında çocuk var demektir. 15 yıl boyunca kadın ve erkeğin hayat tarzı oturmuş, yaşam ve geçim standartları belli olmuştur. Orta yaşlara gelindiği için bazı sağlık sorunları da başlamış olabilir. 15 yıl sonra boşanan çiftlerin barınma ve geçinme, sosyal çevre içinde kabul edilme ve sağlıklı iletişim kurma imkanları da daralmaktadır.

Şekil-3'deki değerlere baktığımızda, toplum açısından oldukça kötü bir yükseliş görülmektedir. 2001'den 2020'ye kadar, 15 yıl ve üzeri evlilerin boşanma sayılarında %217 oranında bir yükselme görülmüştür! Pandemi şartları sonucu 2020'de bu oran %191'e gerilemiştir.

4- TÜRKİYE'DEKİ EN YAYGIN BOŞANMA NEDENİ OLAN "GEÇİMSİZLİK" ORANLARI

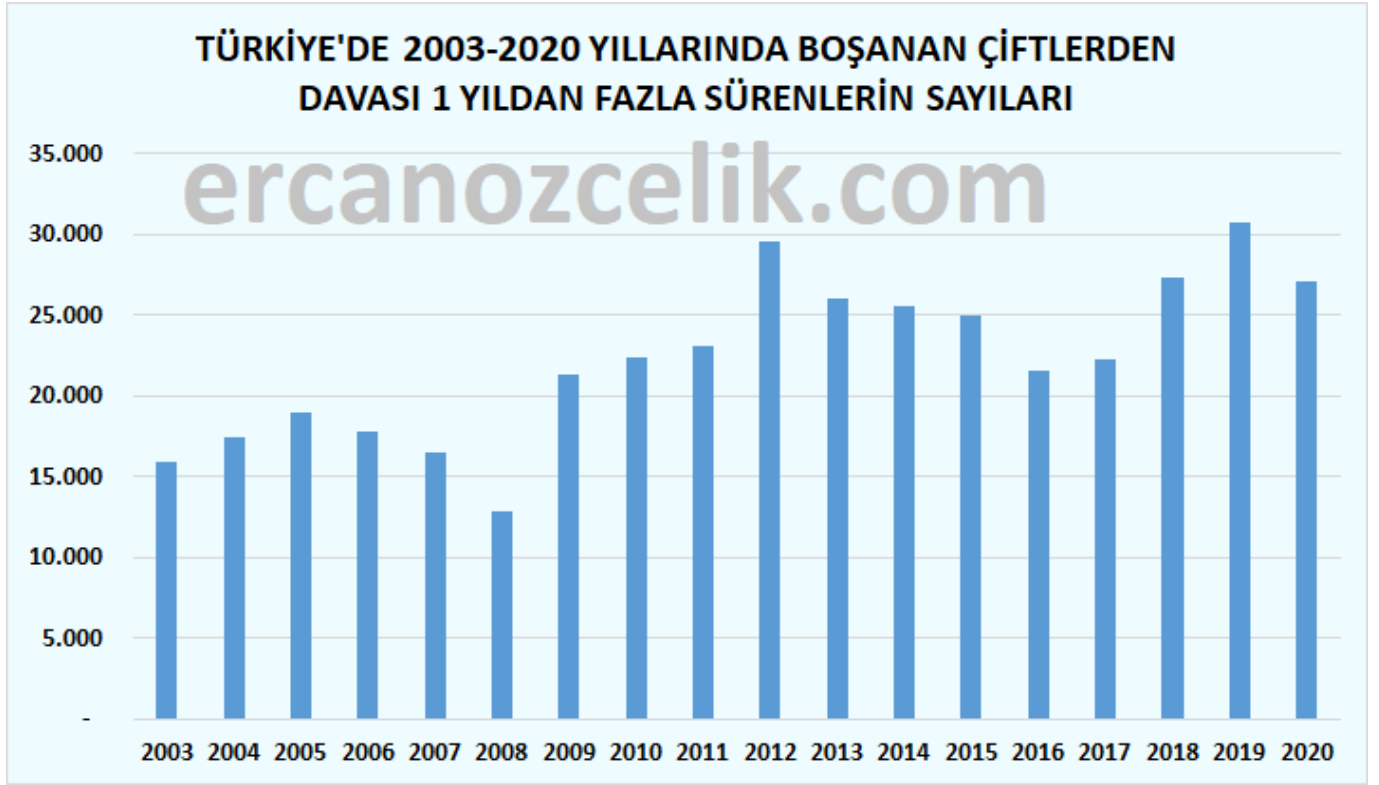

Şekil-4: TÜRKİYE'DE "GEÇİMSİZLİK" NEDENİYLE BOŞANAN ÇİFTLERİN ORANLARI

Boşanmalarda aldatma, şiddet vb. nedenler daha fazla gündeme gelmiş olsa da en yaygın boşanma gerekçesi geçimsizliktir. Geçimsizliğin nedenleri incelendiğinde ekonomik sorunlar, kültür uyumsuzluğu, cinsel problemler, aile ve akraba ilişkileri, iş ve çalışma şartları gibi farklı kaynaklara gidilebilir. Bunlara ilişkin sağlıklı rakamların temini ve yayını güç olduğundan oranları hakkında ancak tahminde bulunulabilir.

Geçimsizliğin bütün boşanma nedenleri arasında %94-98 aralığında yer alması hem iyi hem de kötü bir durumdur. İyiliği, geçimsizlik nedenleri ile ilgili sağlıklı çalışmalar yapıldığında ve aile destekleme faaliyetleri kuru lafta bırakılmayıp somutlaştığında giderilebilir bir sorun olduğunu gösteriyor. Yani geçimsizlik tedavi edilebilen hastalıklar gibidir. Yeter ki teşhis ve tedavisi doğru uygulansın! Bu kadar yüksek oranlarda kayıtlara geçmesi, aynı zamanda acı ve kötü bir durumdur. İnsanlarımızın sabır, iletişim, hoşgörü ve fedakarlık gibi değerlerden uzaklaştığını, basit olabilecek nedenlerle yuvaların yıkılabildiğini, kuruluşu büyük emek ve maddiyatla sağlanan ailelerin, giderek dayanıksız yapılara dönüştüğünü göstermektedir.

5- TÜRKİYE'DE BOŞANMA DAVALARININ SÜRELERİ

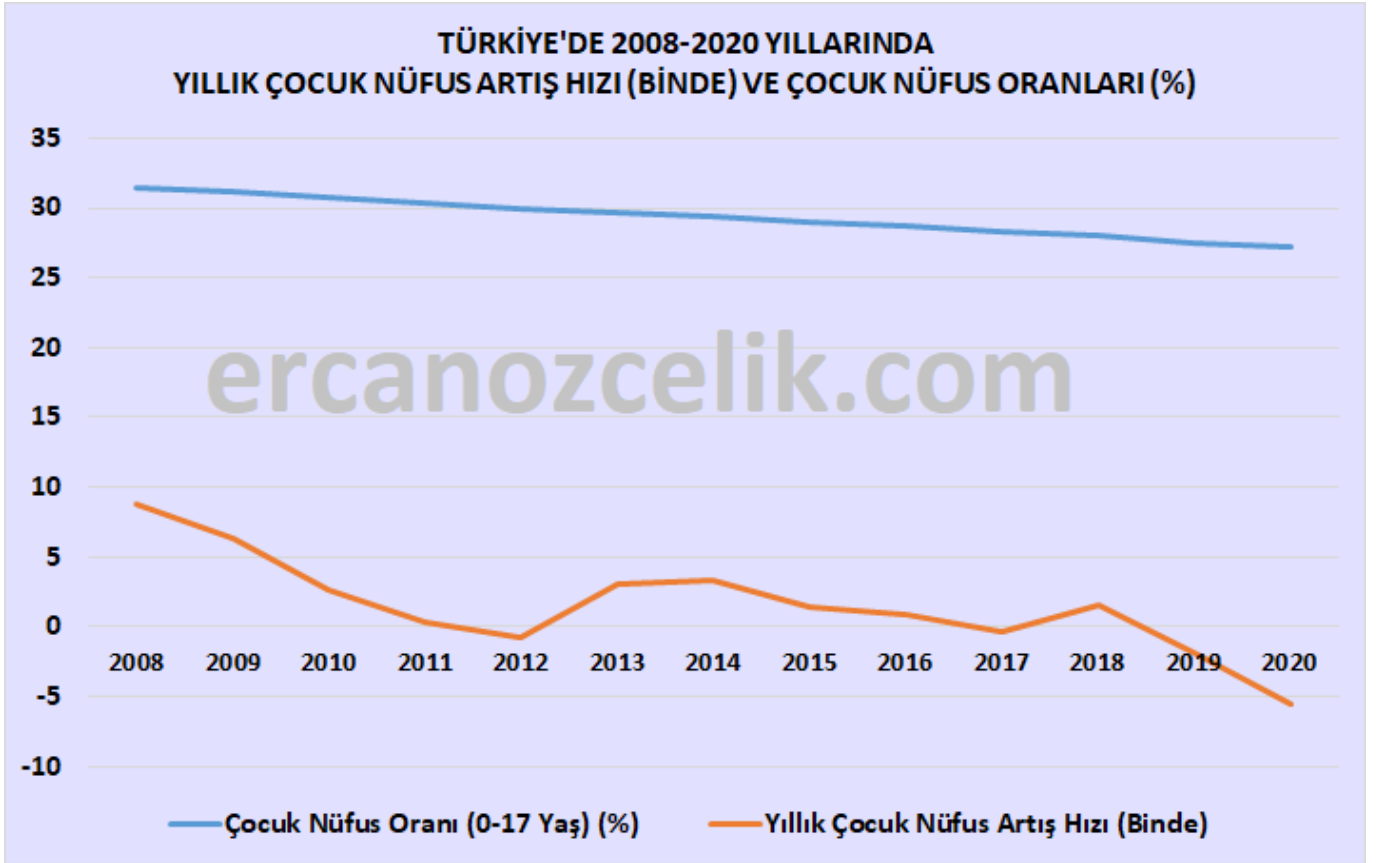

Şekil-5: TÜRKİYE'DE BOŞANMA DAVASI 1 YILDAN FAZLA SÜREN ÇİFTLERİN SAYILARI

Boşanma davalarının uzun sürmesi sosyal ve ekonomik yönden çöküşe götürdüğü gibi, boşanmaya kararlı ama şartlar konusunda anlaşamamış çiftlerin ilişkilerini sonlandırmaması nedeniyle, pek çok şiddet olaylarına kapı aralayan yıpratıcı bir süreçtir. Resmi olarak boşanamayan çiftlerin hayatlarına devam etmesi ve kendi düzenlerini kurması çok zor olmaktadır. Kadın ve erkeğin nikah altında olmaları yüzünden namus sorumluluğu devam ettiği için, tartışma ve şiddete dönüşebilen olaylara neden olabilmektedir.

Boşanma davaları açıldığında, genellikle tarafların kusuruna bakılmaksızın erkeğe tedbir nafakası yüklenmesi ve davanın sürdüğü yıllar boyunca, belki de aldatma konulu bir boşanma olsa bile karşı tarafa devlet zoruyla para verilmesi de yaşanan ve Yargıtay kararları ile içtihadı dönüştüren uygulamalardır. 2020 yılında sonuçlanan boşanma davalarının %20'sinin 1 yıldan uzun sürdüğü tespit edilmiştir.

6- TÜRKİYE'DE YILLIK ÇOCUK NÜFUS ARTIŞ HIZI (BİNDE) VE ÇOCUK NÜFUS ORANLARI (%)

Şekil-6: TÜRKİYE'DE YILLIK ÇOCUK NÜFUS ARTIŞ HIZI (BİNDE) VE ÇOCUK NÜFUS ORANLARI (%)

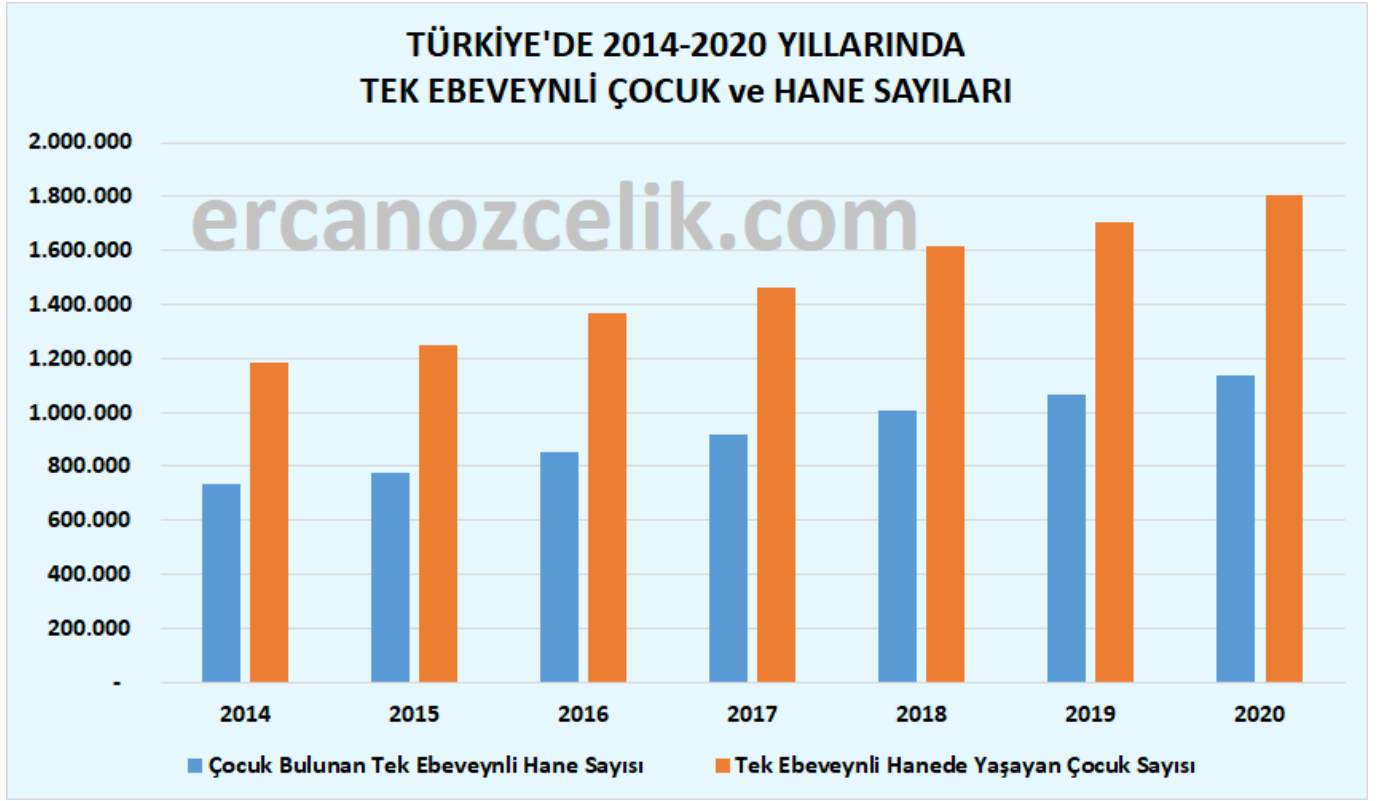
Bu grafik, geleceğin nesillerimiz açısından pek de parlak olmadığını gösteriyor! Çünkü, batıda gördüğümüz kronik toplum yaşlanması hastalığına bizde tutulmuş ve etkilerini hızla görmeye başlamış durumdayız. İçinde bulunduğumuz sosyal ve ekonomik şartlar, kültürel yozlaşma, kadınların aşırı istihdam seferberliği, evlilik yaşının giderek yükselmesi, evliliğin doğal koruma ve güvencelerinin kaybolması, gayri meşru hayatın ve zinanın kolaylaşıp yaygınlaşması, çocuk yetiştirme şuurunun ve sorumluluğunun azalması gibi çok sayıda maddi ve manevi nedenlerden dolayı, yüzdelik çocuk nüfus oranımız kötü yönde istikrarlı bir şekilde düşüyor.

Bindelik hesaplanan yıllık çocuk artış hızımız ise durumu daha net gösteriyor. 83 milyon insanın yaşadığı toplumda çocuk artış hızımız -5'lere kadar düşmüş. Yani çocuk sayımız her geçen gün azalıyor ve yenileri gelmiyor.

Bu feci durumu düzeltmek, kuru hamasi nutuklar ile mümkün olamaz herhalde! Hükümetin bir yandan en az 3 çocuk yapın derken, diğer yandan her gün kadınları evlerinden koparıp kapitalizmin maaşlı kölesi yapabilmek için sürekli projeler geliştirmesi, kreş yardımı gibi teşvikleri sadece çalışan kadınlara vermesi, erkeklerin maaşlarında hissedilir bir iyileştirme yapmaktan kaçınması, tek maaşla geçinmeyi imkansız kılacak şartlara neden olması, çalışan babalara 3 çocuk için toplam 134 lira 85 kuruş gibi komik ödemeler yapması (mesela benim maaş bordromda öyle) gibi acayip ve zıt uygulamalar ile bu gidişi durduramayız!

Aile konusu, eğitim ve istihdam politikaları ile beraber yeniden akıllı selim ile masaya yatırılmalı ve hedeflerin hayata geçmesini sağlayacak makul maddi ve manevi teşvikler ile birlikte harman edilmelidir!

7- TÜRKİYE'DE TEK EBEVEYNLİ ÇOCUKLAR ve TEK EBEVEYN YAŞAYAN HANELER

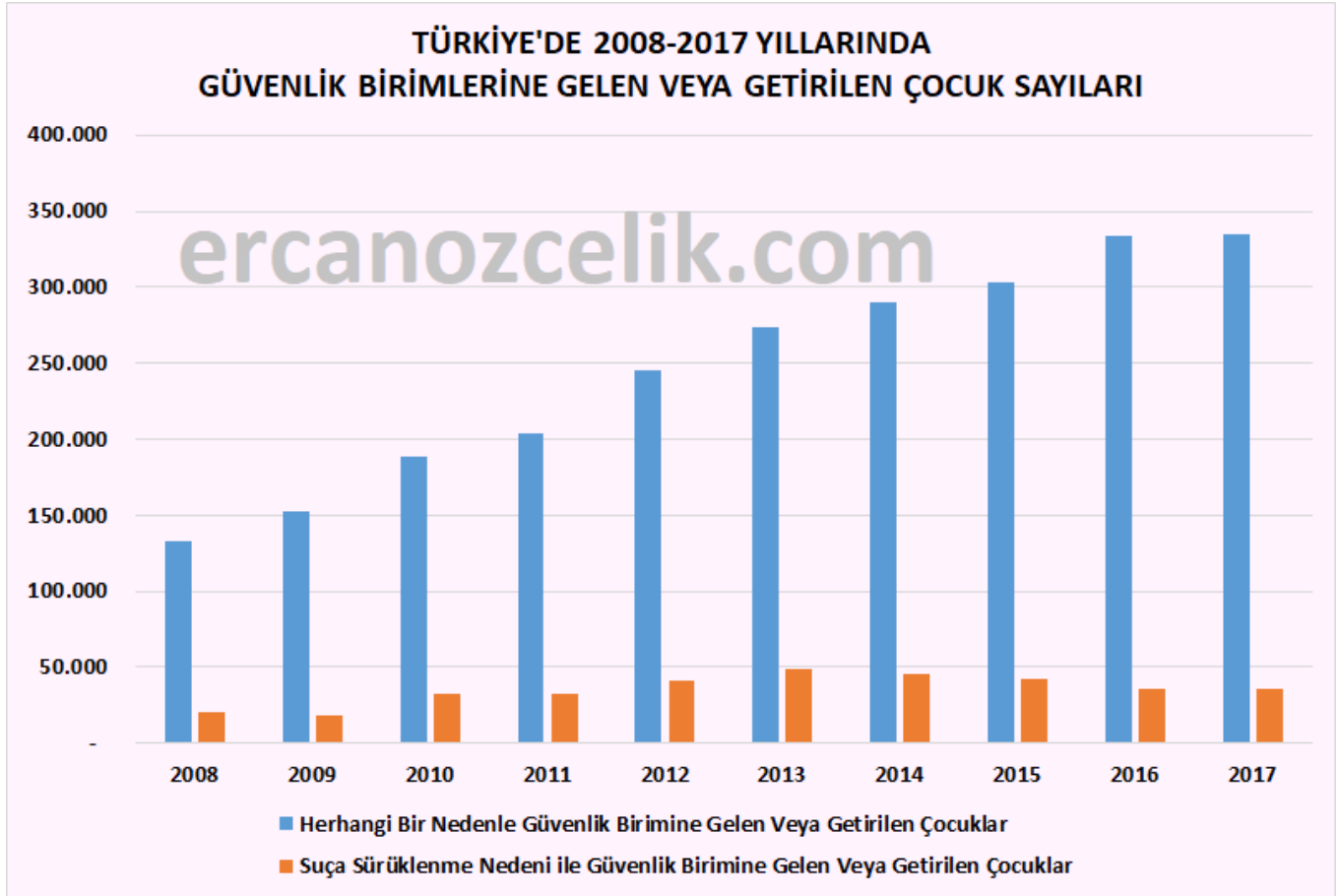
Şekil-7: TÜRKİYE'DE TEK EBEVEYNLİ ÇOCUK ve HANE SAYILARI

Yıkılan her ailenin enkazı altında kalan değişmez kurbanların başında çocuklar gelir! Özellikle gelişme çağındaki çocukların, aile hayatlarından eksilen ebeveynin yokluğu nedeniyle yaşadıkları travma ve yoksunluklar, ömür boyu onları takip eden ve gelecekteki davranışlarından kariyerlerine kadar bütün ilişkilerini, genellikle kötü etkileyen bir durumdur. Parçalanmış aile çocuklarının, kendileri de büyüdüklerinde, sağlıklı aile kurma becerileri sınırlı kalıyor ve maalesef büyük bir çoğunluğu boşanarak ebeveynleriyle aynı kaderi yaşıyorlar.

Türkiye'de aile hayatını etkileyen yasal zeminin ve diğer şartların, giderek toplumun temel değerlerinden kopması ve yozlaşması sonucu, ailede sürekliliği sağlamak giderek zorlaşmıştır. 2014 yılında tek ebeveynli hane sayısı 735.838 iken, 2020 yılına kadar %154 artış yaparak 1.135.842'ye ulaşmıştır. İçinde çocuk bulunan hane halkı sayısına oranladığımızda yaklaşık %10'a denk gelmektedir. Yani içinde çocuk bulunan her 10 evden 1'inde anne veya babadan birisi eksiktir! Bu rakam büyük bir sosyal felaket ve yıkım göstergesidir!

Boşanan ailelerin mazlumları olan çocuklardan, tek ebeveyniyle birlikte yaşayanların sayısı da 2014 yılında 1.182.068 iken, 2020'ye kadar %153 oranında artışla 1.806.077'ye çıkmıştır. Yani neredeyse 2 milyon evladımız anne veya babasından mahrum olarak büyümekte ve bu travma ile toplumsal hayata karışmaktadır.

8- TÜRKİYE'DE GÜVENLİK BİRİMLERİNE GELEN VEYA GETİRİLEN ÇOCUKLAR

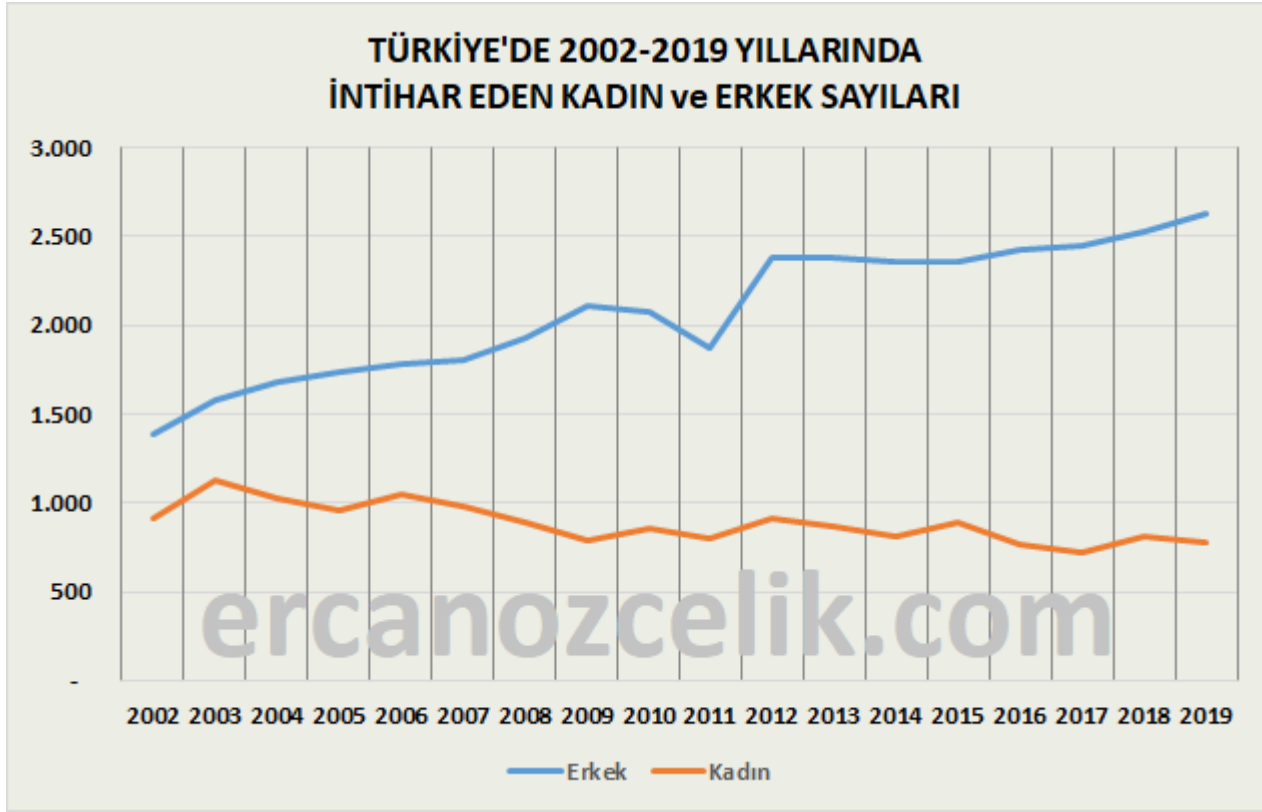
Şekil-8: TÜRKİYE'DE GÜVENLİK BİRİMLERİNE GELEN VEYA GETİRİLEN ÇOCUK SAYILARI

Bir önceki başlıkta ifade ettiğimiz gibi, 2020 yılı kayıtlarına göre 2 milyona yaklaşan tek ebeveynli çocuğumuz bulunmaktadır. Adli kayıtlar, suça itilen veya suç mağduru olan çocukların önemli bir kısmının boşanmış ailelerden geldiğini gösteriyor. Yani boşanmış aile çocukları uyuşturucu, alkol, adi suçlar, fuhuş, terör vb. olaylara daha fazla karışıyorlar. Çünkü ebeveyn eksikliğinden kaynaklanan maddi ve manevi yoksunluk içinde istismara daha fazla açık, daha öfkeli ve kontrolsüz davranabiliyorlar.

Her hangi bir nedenle (suça sürüklenme, mağduriyet, tanıklık vb.) güvenlik birimlerine gelen veya getirilen çocuk sayısı, 2008 yılında 132.592 iken, 2017'e kadar %253 artış yaparak 335.242'ye gelmiştir. Doğrudan suça sürüklenme nedeniyle güvenlik birimlerine gelen veya getirilen çocuk sayısı da 2008'deki 19.954'den 2017'e kadar %180 artış yaparak 35.986'ya çıkmıştır.

Küçük yaşlarda hırsızlık, gasp, torbacılık gibi adi suçlarla tanıştırılan çocuklar, zaman içinde büyüdükçe toplum açısından tehlikeli birer suç makinesine dönüşmeye, terör örgütlerinin maşası olmaya namzettir. Bu konu Milli Güvenliğimizi tehdit edecek boyutlara gelmiştir. Suç işlendikten sonra ceza ve ıslah değil, suça iten sebepleri ortadan kaldırarak koruma ve önleme esas olmalıdır. Bunun da en etkili ve temel yolu aile bütünlüğünü korumak, çocukların sağlıklı ve huzurlu aile ortamlarında yetişmelerini sağlamaktır.

9- TÜRKİYE'DE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEKLER

Şekil-9: TÜRKİYE'DE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEK SAYILARI

İslam dini intihar etmeyi, yani kişinin kendi hayatına son vermesini kesinlikle yasaklar ve en büyük günahlar arasında olduğunu beyan eder. Kuranı Kerim'de Rabbimizin "... Kim, bir insanı, bir can karşılığı veya yeryüzünde bir bozgunculuk çıkarmak karşılığı olmaksızın öldürürse, o sanki bütün insanları öldürmüştür. Her kim de birini (hayatını kurtararak) yaşatırsa sanki bütün insanları yaşatmıştır..."(kuran.diyanet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/maide-suresi-5/ayet-32/diyanet-isleri-baskanligi-meali-1)) ayeti var iken, kişinin kendisine emanet olarak verilen canını almasına asla hoşgörü ile yaklaşamaz.

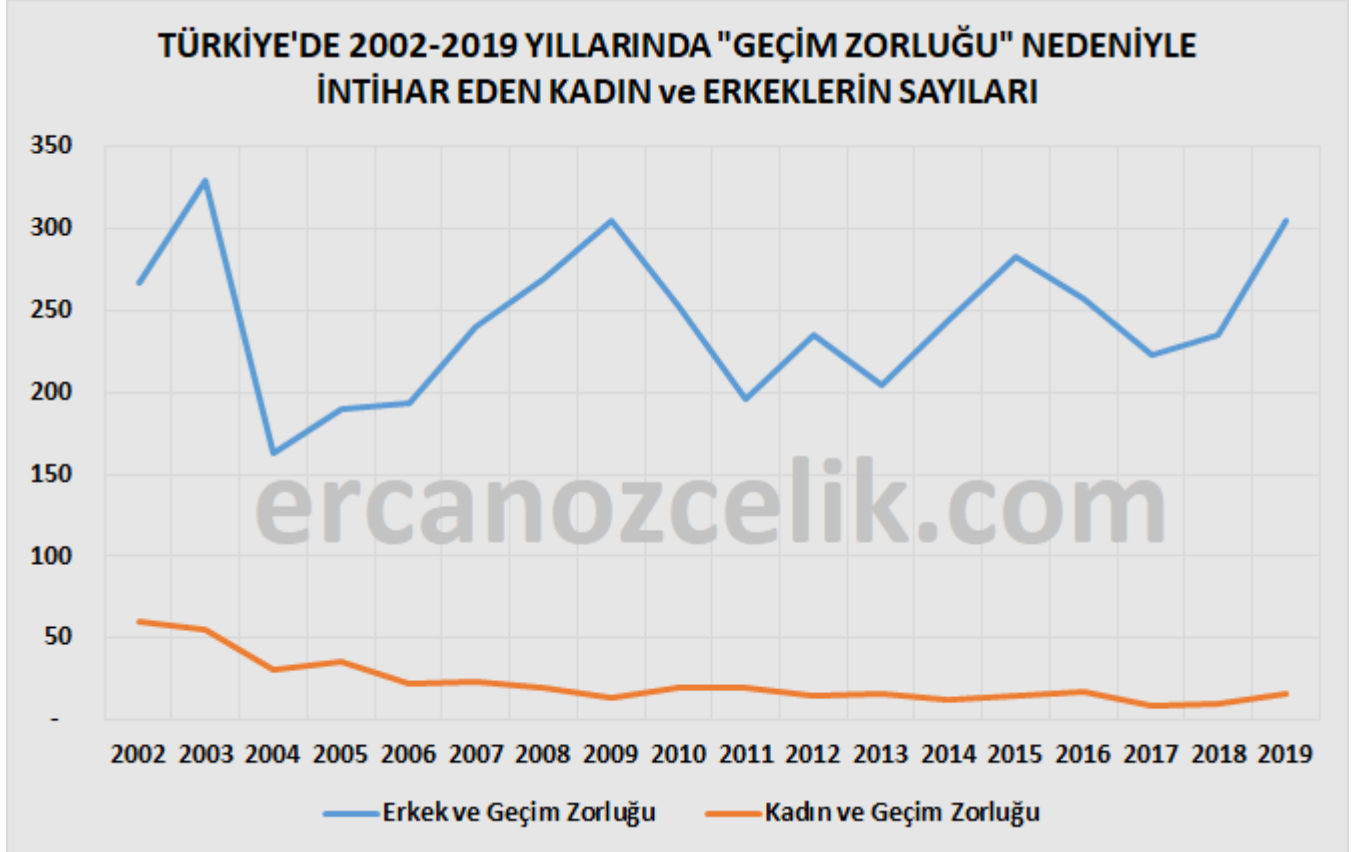
Büyük bir kısmı Müslüman olan ülkemizde, Şekil-9'da görüldüğü gibi intihar olaylarının özellikle erkekler arasında yaygınlaşmasına sırf dindarlığın azalması nazarıyla bakılamaz. Kendi hayatına son veren kişilerin temelde mazlum ve mağdur ağırlıklı oldukları görülmektedir. Cinnet geçirerek cinayet işledikten sonra kendisi de intihar eden kişiler müstesna olarak, intihar edenler başkasına veremedikleri zararı kendi canlarına vermeyi tercih eden, çaresiz ve toplumdan yeterince destek alamamış kişilerdir.

Polis Akademisinin 2016-2017 ve 2018 yıllarını kapsayan Dünya'da ve Türkiye'de Kadın Cinayetleri Raporuna yansıyan çok önemli bir gerçek vardır: Kadın cinayeti işleyen failerin %86,5'inin daha önce her hangi bir suçla ilgili sabıka kaydı bulunmamaktadır.((pa.edu.tr/Upload/editor/files/Kadin_Cinayetleri_Rapor.pdf)) Hiç suça karışmayan birisini, durup dururken azılı bir katil moduna sokan nedenler irdelenerek önleyici çözümler, iyileştirmeler yapılmadıkça, istemediğimiz vahşet olaylarıyla karşılaşma riskimiz sürecektir. Sivrisinekle mücadelede bataklığı kurutmak deyimi tam olarak bunu tanımlamaktadır.

Sosyal ve ekonomik düzenin bozulması, aile ve akraba arasında dayanışma kültürünün gerilemesi gibi nedenlerin yanında, aile birliğinden koparak tek başına kalan kişilerin intihar etmeye daha meyilli olduğunu uzmanlar hatırlatıyorlar. Kadın intiharlarının giderek azalması her şeye rağmen sevindirici bir gelişmedir. Erkek intiharlarında grafiğe yansıyan şekilde bir yükselişin olması da hepimizi kaygılandırması gereken bir durumdur. 2002 yılında intihar eden erkek sayısı 1.392 olarak tespit edilmişken, 2019 yılında %189'luk artışla 2.626'ya kadar yükselmiştir.

Bu görüntü, artık “erkeğe pozitif ayrımcılık” adı veya başka bir isim altında Adaletin herkes için hakkaniyetle tesis edilme vaktinin geldiğini gösteriyor. Kimseye ayrımcılık yapılmasın, herkes kadim değerlerimize ve fitratımıza uygun esaslar ile muamele görsün demeliyiz!

10- TÜRKİYE’DE “GEÇİM ZORLUĞU” NEDENİYLE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEKLER

Şekil-10: TÜRKİYE’DE “GEÇİM ZORLUĞU” NEDENİYLE İNTİHAR EDEN KADIN ve ERKEKLER

Bu grafik yapılan bütün yozlaştırma ve dengeleri değiştirme çalışmalarına karşılık, erkeklerin kendilerine fitraten verilen ailenin geçimi görevini üstlendiklerini, hiç tasvip etmediğimiz bir yöntem olmasına rağmen, kendilerini başarısız ve tükenmiş hissettikleri anda geçim zorluğu nedeniyle dayanamayarak intihara yönelebildiklerini acı bir şekilde gösteriyor. Toplumun ve devletin, intiharın eşiğine kadar gelen bireylerini fark ederek tedbir alması ve destekleyici faaliyetlerde bulunması gerekir. Ne yazık ki “süresiz nafaka” mahkumu bir erkek işsiz ve parasız kalsa bile yakasına yapışarak zorla tahsil etmeye çalışan, tahsil yolu bulamadığında tefecilerin kurbanlarının bacağına sıkması gibi, nafaka ödeme gücü olmayan erkeği 3 ay tazyik hapsine atan ve bu sırada nafaka borcunu da işletmeye devam eden, yine Devletin kendisi olunca söylenecek fazla bir şey kalmıyor! Pandemi şartlarında bile bu acımasız uygulamayı sürdürenlerden çok şey mi bekliyoruz acaba?

Kişileri intihara sürükleyen diğer nedenleri de gösterebilmek ve bir fikir verebilmek için, 2019 yılında intihar eden kadın ve erkeklerin durumunu gösteren Tablo-1’i de dikkatinize sunarım:

İntihar Nedenleri	2019 Yılı Erkek	2019 Yılı Kadın	Erkek % Oranı	Kadın % Oranı
Aile Geçimsizliği	97	30	3,69	3,85
Bilinmeyen	861	233	32,79	29,87
Diğer	764	248	29,09	31,79
Geçim Zorluğu	305	16	11,61	2,05
Hastalık	521	227	19,84	29,10
Hissi İlişki ve İsteddiği İle Evlenememe	67	24	2,55	3,08
Öğrenim Başarısızlığı	4	2	0,15	0,26
Ticari Başarısızlık	7		0,27	-
Toplam	2.626	780	100,00	100,00

Tablo-1: 2019 YILINDA İNTİHAR EDEN ERKEK VE KADINLARIN NEDENLERİ, SAYI VE ORANLARI

SONUÇ ve ÖNERİLER

Yukarıda gösterilen reel veriler ışığında, ailenin birliği, nüfus dengemiz, çocuklarımızın maruz kaldığı sorunlar, yapılabilecek en kötü tercih olan intiharı seçen vatandaşlarımızın durumu, Devletin ve Milletin ihmal edebileceği sınırların çok ötesine geçerek sosyal bir felaket boyutuna ulaşmıştır. Bu faciaları önlemek ve sonuçlarını temizlemek için çok yönlü, eş zamanlı ve eş güdümlü çalışmaların derhal başlatılması gerekir. Çünkü düşmanlarımız yıllardır aynı taktikle saldırarak sonuç alıyorlar! Hatta içimizden devşirdikleri paralı veya gönüllü uşakları ile oldukça sinsi ve etkili projeleri de kesintisiz yürütüyorlar. Karanlığa küfretmek yerine mum yakar gibi, sorunlarımızı belirlemeli, önem sırasına göre dizmeli ve AİLE ACİL EYLEM PLANI yaparak derhal uygulamalıyız!

Yiğit düştüğü yerden kalkar deyiminde olduğu gibi, sosyal erozyonun ilk başladığı nokta olan Aile kurumunu tekrar güçlendirmek esas olmalıdır. Aile ile birlikte eğitim ve adalet politikalarımız ve mevzuatımız da acilen asli değerler odaklı revizyona alınmalıdır.

Verilerle açıkladığımız sosyal tablodan dolayı, ailelerin sağlıklı bireyler yetiştirip bunların da nitelikli yeni aileler kurma kapasitelerinde büyük bir gerileme yaşanmaktadır. Öyleyse, en azından kuruluş kararı verilen aileleri, güçlü bir başlangıç noktasına çekmek mümkün olabilir. Bunun için, ilk defa evlenmeye karar veren gençleri, yaşadıkları şehir ve çevre şartlarına göre uyarlanmış, hızlı ama etkili bir eğitim programına alarak "Evlilik Ehliyeti" kazanmalarını sağlamamız gerekir. Toplumun geleceği için, ailelerimiz istenilen düzeye gelene kadar, bu tedbirleri almak zorundayız. Tıpkı pandemilerde alınan sağlık tedbirleri gibi!

Ancak, adı Milli konulsa da içeriği bir türlü milli olamayan müfredatımız gibi sorunlu, dinimize ve kültürümüze yabancı bir program ile, isteksiz, gönülsüz ve değerlerimize muhalif eğitmenler tarafından yapılacaksa hiç başlamaması daha iyi olacaktır! Çünkü, şimdiye kadar okullara verdiğimiz çocukların genellikle manevi dünyalarının içi boş edilmesi gibi bir sonuçla tekrar karşılaşmak istemiyoruz!

Evlilik okullarında gençlerimize;

- İletişim sanatı (beden dili, öfke kontrolü, karşı cinsle iletişim vb.),
- Temel sağlık, anatomi ve fizyoloji bilgileri (ilk yardım, organ ve sistem görevleri, normal ve

- anormal hayati bulgular, kadın ve erkek vücuduna özel yapılar vb.),
- Sağlıklı ve helal cinsel hayat bilgileri, cinsel kurallar ve sınırlar,
 - Çocuk bakımı ve terbiyesi,
 - İslam dini esasları (temel akaid, ibadet ve temizlik, mezheplere özel farklar, evlilik fıkhi, İslam'da kadın/erkek/çocuk hak ve görevleri vb.)
 - Farklı din mensupları için İslami konuların ayrıldığı özel müfredat,
 - Ev ekonomisi ve evle ilgili temel beceriler (bütçe oluşturma, harcama ve tasarruf kuralları, gıda hazırlama ve saklama esasları, giysi hazırlama ve basit giysi tamirleri, elektrikli ev ve mutfak aletlerinin kullanımı, basit arızalarda tespit ve tamir, temel elektrik esasları ve elektrikle ilgili sorunlara doğru müdahale esasları, önemli e-devlet uygulamalarına erişimi ve kullanma, temizlik ve hijyen esasları, acil durum ve afetlere karşı farkındalık bilinci,

Gibi temel konuların eğitimi ve kadın ve erkeklere özel gruplar halinde verilmeli ve ciddiye alınması için kurs sonunda sınava tabi tutulmalıdır.

Evlilik okullarının müfredatının belirlenmesinde ve öğretmenlerin eğitiminde Üniversitelerin koordinasyonu altında, Diyanet İşleri Başkanlığı, diğer din temsilcilikleri, Sağlık Bakanlığı gibi kurumlar ile işbirliği sağlanabilir. Yaygın ve yeterli öğretmenler, gerek belediye kadrolarında, gerekse işbirliği yapılan kurumların taşra teşkilatlarında hazırlanıp belirlendikten sonra, evlilik okulları fiilen Belediyelerin bünyesinde ve sponsorluğunda hayata geçmelidir. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığımız, hemen hemen bütün enerjisini feminist kadın projeleri ile harcadığından, böyle bir projede istekli ve yararlı katılım sağlayabilir mi? Bu konuda kuvvetli şüphelerim olduğunu belirtmeliyim!

Ezcümle, evlilik okulları yararlı ve değerlerimizle barışık bir müfredat eşliğinde, adanmış öğretmenlerin yürekli çalışmasıyla kısa zamanda çok etkili sonuçlar verebilir. Aile kurumunu ihya etmek için evlilik okulları ile beraber, medyadan eğitime, yasalardan kurumların politikalarına kadar, diğer alanlarda da yaygın bir düzenlemeye gitmemiz gerekiyor!

Kaybettiğimiz her aile, geleceğimizden koparılan bir değer ve yenildiğimiz bir savaş cephesidir!

Yüce Allah, Milletimize ve Devletimize aile kurumunu yeniden asli makamına getirecek imkan ve gayretleri nasip eylesin! Yoksa sonumuz hiç iyi değil!...

Kaynaklar:

Görsel: esenler.bel.tr

“Kadına Pozitif Ayrımcılık” Erkeğe Zulmün Süslü İfadesidir!

Günümüz Türkiye'sinde geleneksel aile yapımıza sistemli ve resmileştirilmiş saldırıların zirve yaptığı, tipik bir *ahir zaman* dönemini dehşetle yaşamak zorunda kalıyoruz! Üstelik aile kurumuna, yani neslimize yapılan tahribatların, geri alınması imkansız derecesinde zor ve uzak olduğu da koca bir gerçek olarak karşımızda duruyor.

Aile düşmanlarının ve yerli işbirlikçilerinin gözde *Truva Atları* olan *kadın hakları*, *kadına karşı şiddet*, *toplumsal cinsiyet eşitliği* gibi kavramların tamamı, *kadına pozitif ayrımcılık* semsiyesi altında birleşiyor. Bir cinsin lehine olan ayrımcılığın, diğer cinsin aleyhine genişleyeceği apaçık bir gerçek olduğu halde, kadına pozitif ayrımcılığın yasal dayanağı, tıpkı zehirli bir hançer gibi 2010 yılında Anayasamızın 10. maddesine eklenmiştir. Hemen sonra 2011 yılında İstanbul Sözleşmesi imzalanmış, İstanbul Sözleşmesine doğrudan dayalı olarak 2012 yılında 6284 kanunu çıkarılmış ve diğer kanunlarda da aynı batıl düzene uygun değişiklikler yapılmıştır.

Geriye doğru bakınca, son 20 yılda aile kurumunun ve erkeklerin aleyhine oldukça sistematik ve kararlı saldırıların, çok yönlü ve organize bir çalışma ile yapıldığı çok net görülmektedir. Özellikle 1985 yılında imzalanan CEDAW sözleşmesinden sonra yapılan yıkıcı düzenlemeler (süresiz nafaka, erkeklerin aile reisliğinden kovulması vb.) hız kesmediği gibi, İstanbul Sözleşmesinin sayesinde erkeklerin aile yönetimlerinde kalan son yetki kırıntıları da yok edilmiş, eşinin veya evladının kıyafeti için dahi söz söyleme hakkı kalmamış, LGBT türevi sapkınlıkların da devletin koruması altında her türlü melaneti yapmalarının, reklam etmelerinin ve değerlerimize açıkça saldırımlarının yolu açılmıştır. Feshedilen İstanbul Sözleşmesinden sonra bu yıkıcı ve yok edici düzenlemelerin hiçbirisi geri alınmadığı gibi, daha beter şartların getirileceğine sürekli bir vurgu yapılmış, en üst düzeyde güvenceler verilmiştir. Yani İstanbul Sözleşmesi içerik ve uygulama yönünden daha da güçlü şekilde fiilen yürürlükte sayılmaktadır!

Öncelikle bizlerin kimliğimize, temel değerler sistemimize ve inanç kaynaklarımızın neler olduğuna karar verip öyle davranmamız, sosyal ve hukuksal zeminimizi ona göre tayin

etmemiz gerekir. Yoksa devekuşu gibi işimize geldiğinde deve veya kuş olduğumuzu iddia etmek bizi kurtarmaz. Aslında yaşadığımız sosyotrajik durumun en güzel tarifini, rahmetli Uğur Mumcu *“Türk vatandaşı İsviçre medeni kanununa göre evlenen, İtalya ceza yasasına göre cezalandırılan, Alman ceza muhakemeleri yasasına göre yargılanan, Fransız idare hukukuna idare edilen ve İslam hukukuna göre gömülen kişidir.”* diyerek oldukça veciz bir şekilde yapmıştır. Türkiye’deki erkeklerden maddi-manevi görev ve sorumluluklarında mükemmel bir Müslüman gibi sorumlu, yetki ve haklarını kullanma konularında ise Hristiyan veya ateist batılı erkekler gibi gevşek, geniş mideli, yetkisiz, namussuz, iffetsiz, etkisiz ve değersiz davranmaları sözleşme ve kanunların desteğiyle zorla dayatılıyor!

İstanbul sözleşmesinin altından imzamız sadece şeklen geri çekildi! Gayrı meşru çocuğu gibi doğrudan atıf yapılan 6284 sayılı yasa, Türk Ceza ve Türk Medeni Kanunlarına eklenen maddeleri olduğu gibi durmaya ve yuvaları yıkmaya devam ediyor! Bu sözleşmeden çekildikten hemen sonra Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığına feminist bir STK’nın bekar, çocuksuz ve avukat mesleğiyle geçinen bir Hanımın getirilmesi de adeta hiçbir şeyin değişmeyeceği gibi, daha fazla artarak devam edeceğini ilan eden bir uygulama olmuştur.

Kadına karşı pozitif ayrımcılık sonradan ortaya konulduğu için zulüm ve haksızlıktır. Kadınlar ve erkekler fiziksel şartlar, görev ve sorumluluklar gibi cinsiyete özel konularda eşit değil, farklıdır! Bu farklılığı yaratan ve bunlara uygun sınırları, görevleri ve yetkileri tayin eden bizzat Yüce Allah’tır. Hz. Muhammed aleyhisselam da Allah’ın elçisi olarak bizlere en güzel örnekleri ve açıklayıcı hükümleri bizzat yaşayarak göstermiştir. Bunları gizlemeye, değiştirmeye, arttırmaya veya eksiltmeye kalkışan ister kadın olsun isterse erkek, apaçık yanlış içinde ve zalimdir! Etkisi ve cüreti derecesinde sorumlu ve huzur-u mahşerde hesap vermeye mahkumdur! Temel insani haklar ve özgürlük konuları ise mevzu dışıdır.

Yüce Allah geçim ve maişet yükünü yönetim yetkileri ile birlikte erkeklere vermiştir. Kadınlara eşitlik adına, gerekli gereksiz her alanda kadın istihdamını teşvik etmek, tıpkı bir erkek gibi çalışarak geçim yüküne ortak olmaya zorlamak açıkça bir zulümdür! Kadınlar ucuz işgücü ve pazarlama aracı olarak kapitalizmin vahşi çarklarına feda edilemeyecek kadar kıymetli varlıklarımız ve kaynaklarımızdır. Mutlaka kadın olması gereken sağlık, giyim, eğitim gibi bazı alanlarda, hakları tam verilerek görev almaları bir nevi sosyal farz-ı kifaye gibi gereklidir. Ancak, çalışma hayatının her alanında yer almaları hem erkekler açısından işsizlik, haksız rekabet ve gelir kaybı gibi sorunlara, hem de kadınların var olan doğal kadınlık vazifelerine ek olarak insanüstü bir yükü çalışmalarına neden olmaktadır.

Kadınlar çalışsa da evlerinde birer anne ve hanım olarak yaşamaya ve kaçınılmaz sorumluluklarını üstlenmeye sabırla devam ediyorlar. Bu durumda geç evlenmek, anneliklerini ertelemek, çocuk sayısını düşük tutmak, sosyal hayatlarından vazgeçmek gibi kronik sonuçlarla yüzleşiyorlar. Çalışan erkekler yeterli gelire sahip olduklarında veya ailelerinden destek aldıklarında, işsiz kadınlarla evlenip hayatlarına devam edebiliyorlar. Ama çalışan kadınlar, hemen hemen kesinlikle işsiz veya meslek/maaş açısından kendilerinden düşük seviyeli erkekler ile evlenmeye yanaşmıyorlar. Bu durum sosyal ve ekonomik düzeni bozan, geleneksel aile oluşumuna ket vuran bir atmosfere neden oluyor.

“Allah’ın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması sebebiyle ve mallarından harcama yaptıkları için erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur. Onun için sâliha kadınlar

itaatkârdır. Allah'ın kendilerini korumasına karşılık gizliyi (kimse görmese de namuslarını) koruyucudurlar." ((kuran.diyanet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/nisa-suresi-4/ayet-34/diyanet-vakfi-meali-4)) Kadınlar nikah kıyılana kadar babalarının ve kardeşlerinin, nikahtan sonra ise kocalarının himayesine emanet olarak bizzat Yüce Allah tarafından verilmiştir. Bu kutsal görevin sağlıklı ifa edilebilmesi için, aile yönetimi ve geçimi hakkında "kavvam" sıfatıyla yetki ve sorumluluk erkekler vermiştir. İmza attığımız sözleşmeler ve çıkardığımız kanunlar ile yüzyıllardır uygulanagelen Allah'ın bu hükmü yok sayılmış, erkeklerin aile reisliği tamamen iğdiş edilerek işlevsiz hale getirilmiştir.

Bizi yaratan ve sınırlarımızı tayin ederek Peygamberleri aracılığıyla tebliğ eden Rabbimiz şüphesiz en doğru ve adil olandır. Kadın ve erkek cinslerinin arasındaki farklılıkları en iyi O bildiği için evlilik ve ticari işlem gibi şahit gerektiren işlemlerde erkeklerin olmasına hükmetmiştir. 2 erkeğin olması, 2 erkek yok ise 1 erkek ve 2 kadının şahitliğini geçerli saymıştır. 4 kadın şahit de olsa dini nikah için uygun olamazlar. "Erkeklerinizden iki de şahit bulundurun. Eğer iki erkek bulunamazsa rıza göstereceğiniz şahitlerden bir erkek ile -biri yanılırsa diğerinin ona hatırlatması için- iki kadın (olsun)." ((kuran.diyanet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/bakara-suresi-2/ayet-282/diyanet-vakfi-meali-4)) "Nikâh akdinde şahitlerin hür, Müslüman, erkek, âkil ve bâliğ olması gerekir. Hanefîler bir erkekle iki kadının şahitlik yapabileceği kanaatindedir." ((<https://islamansiklopedisi.org.tr/nikah>)) Normal muamelelerde bile durum bu vaziyetteyken, bizler TCK, TMK ve 6284 gibi yasaların himayesinde her hangi bir kadının delile dayanmayan kuru beyanı ile anında yıkıcı adli ve idari işlemler yapmaya, erkekleri hemen uzaklaştırma ile sokağa atmaya, iftira bile olsa kadın beyanıyla çeşitli suçlar için ceza kesmeye çok meraklıyız!

Her hangi bir Müslüman kadının veya erkeğin, kendi başlarına helalinden karşılayamayacakları tek ihtiyaçları cinsel yaşantı ve nesillerini devam ettirmektir. Yaşamak için imkanları ölçüsünde her şeye ulaşabilirler ama helal sınırlarını geçmeden karşı cinsle münasebet kurmaları ve çocuk sahibi olmaları mümkün değildir. Bunun yegane yolu nikahlı meşru evliliktir. Evlilik bağı kadının erkekten, erkeğin de kadından cinsel anlamda faydalanmasını garanti ve korumaya alır. Evlenen bir erkeğin veya kadının eşinin cinsel ihtiyaçlarını karşılamama gibi bir hakkı veya özgürlüğü yoktur. Cinsel hayatın kendi meşru sınırları ve hastalık halleri dışında cinsellik ne bir silah ne de bir terbiye unsuru olarak kullanılamaz. Erkeklerin cinsel dürtüsü kadınlardan daha güçlü olduğu için genelde talepkar olan taraftır. Meşru ölçüler içinde bu taleplerin karşılanması en temel kadınlık görevidir. Sadece cinsel görevlerden kaçınmak bile kadın veya erkekler için boşanma hakkı doğuran meşru nedenler arasındadır. Günümüz şartlarında erkeklerin evlilik içinde cinsel ihtiyaçlarını karşılama haklarına dair bütün garanti ve korumalar kaldırılmıştır. Her hangi bir fiziksel zarar, şiddet vs. olmasa bile, sadece "istemeden benimle münasebet kurdu" beyanıyla dahi erkeğin hayatı kuba dönebilmekte ve tecavüzcü damgasıyla hüküm verilip ağır cezalar alabilmektedir. Cinsel hayat teminatı olmayan evlilikler, içi boş balon gibi zayıf, güvencesiz ve gereksiz hale dönmektedir.

Kadınların şahsi mal ve servet özgürlüğü vardır. Evli bile olsalar kocaları tarafından zorla mallarını veya servetlerini paylaşamazlar. Zekat, kurban ve hac gibi ibadetlerinin yanı sıra ticari yatırımlarını da yapma özgürlükleri vardır. Evin geçimine katkıda bulunmaları için çalışmaya veya kendi paralarını harcamaya zorlanamazlar. Ancak erkekler himayeleri

altında bulunan eş ve çocuklar dışında, beraber yaşadıkları anne-baba gibi yakın aile fertlerinin dahi geçiminden sorumludur. Bu durum Medeni Kanunun 364. maddesine de *“Herkes, yardım etmediği takdirde yoksulluğa düşecek olan üstsoyu ve altsoyu ile kardeşlerine nafaka vermekle yükümlüdür.”* ifadesiyle girmiştir. Yani erkeğin maddi sorumluluğu hem evlilik hem de kendi aile ilişkileri içinde sabit ve sürekli. Evlenirken yaşanacak mekanın seçilip donatılması, düğün, takılar ve mehir gibi bütün harcamalar da erkeğe yüklenmiştir. Bu kadar yüksek sorumluluk nedeniyle mirasta erkek çocukların kızlardan daha fazla pay almaları Allah’ın Nisa Suresi 11. ayetinde açıkça beyan edilmiştir.((kuran.diyamet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/nisa-suresi-4/ayet-7/diyamet-vakfi-meali-4)) Bizde ise mirasta eşit bölüşüm yapılırken, evlilikle ilgili bütün giderlerde erkeklerin sorumlu ve süresiz nafaka gibi ömür boyu bitmeyen borçlarla ezilmesi esas alınmıştır. Evlilik sonrası kazanılmış mallarda yarı yarıya ortaklık rejimi de yıkıcı bir sosyal ve ekonomik uygulamadır. Erkeğin ticari sermayesi ve kazançlarında haksız bir ortaklık sonucuna götürmektedir.

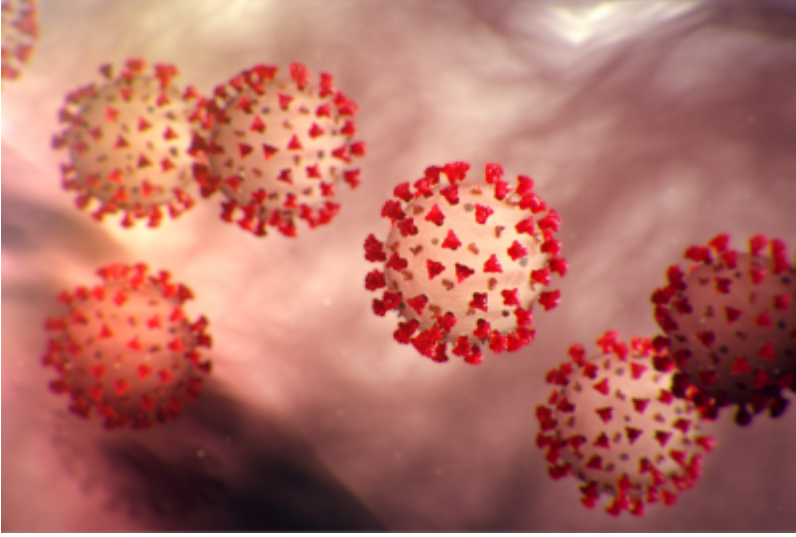
Sonuç olarak sadede gelmek için şu yorumda bulunabiliriz: Karadul adıyla bilinen örümcekler vahşi ve acımasızlıklarıyla meşhurdur. Kendi cinsinden erkek örümcekleri, cinsel birliktelikten hemen sonra yiyebildiklerini belgesellerde duymuş veya izlemiştir. Mevcut yasal şartlar ve uygulamalar yüzünden, evlilik hayatı ve kadınlarla birlikte yaşama hali de neredeyse bu karadullar kadar tehlikeli hale gelmiştir. Erkekler için resmi nikahla evlenmek, adeta bile bile bir tuzağa adım atmak kadar tehlikeli ve riskli bir karara dönmüştür. Kadına pozitif ayrımcılık adıyla yapılan yasa ve uygulamaların sonucu, erkeklere ölümcül, yıkıcı ve tehlikeli hayat şartlarının her tarafta kök salmasıyla tezahür etmiştir.

Allah bizlere yardım etsin, başımızdakilere de iman, feraset ve merhamet versin...

Kaynaklar:

Görsel: thereporterethiopia.com

Hastalıklarımızdan Dersimizi Alabiliyor muyuz?

H. Ömer r.a. halife olunca bir kişiyi görevlendirerek her gün kendisine ölümü hatırlatmasını rica etmiş. Bir zaman sonra artık bu hizmete ihtiyacı kalmadığını, çünkü saç ve sakalında çıkan beyazların aynadaki görüntüsünün de aynı şekilde ölümü hatırlatmaya yettiğini söylemiş.

Bizler H. Ömer'in dirayeti ve ferasetinden oldukça uzak düşen zamane Müslümanları olarak, başımızdaki bütün kıllar ağarsa bile nedense ölümün farkında gibi davranmıyoruz. Normalde bizi sürekli sarsıp kendimize getirmesi gereken yaşlılık emareleri yetmeyince devreye hastalıklar giriyor. Her hastalığın da farklı etkilene seviyesi var. Gelip geçici hastalıklar, akut olduğu dönemde sarsıp genel bir şok etkisi yapıyor. Kanseri gibi kronik hastalıklar da büyük bir korku ve kalıcı endişe kaynağına dönüşüyor.

Yaşlılığın önemli emarelerinden birisi de kalp ve damar hastalıklarıdır. Gençlerde de görülmekle beraber, yaşlanan kalbimizin ve damarlarımızın artık yoruldu demeye başladıkları da herkesin malumudur.

2 hafta önce, daha evvel hiç yaşamadığım tansiyon yükselmesi problemiyle tanıştım. Yoğun baş ağrısı ve huzursuzluk hissi insanı her şeyden alıkoyan bir sıkıntıya dönüşüyordu. Durumu takip etmek üzere hekim kararı ile tansiyon holter cihazı ile 24 saat teste girdim. Fakat sağlık personelinin sağlıkla imtihanı da basit olmazmış gibi, tansiyonla birlikte yükselen ateş ve titreme nöbetleri de baş gösterdi. Artık hangisinin, hangisini tetiklediğini anlamaya çalışmanın da bir faydası yoktu. Tansiyonum 17'lere ateşim 39'lara doğru gidip geliyordu.

Holter cihazını çıkardığım günün gecesi yaşadığım en sefil zamanlardan birisine döndü. Tek yapabildiğim düzenli vakit namazlarını oturarak da olsa eda etmeye çalışmaktı. Bir şey yapmak veya meşgul olmak mümkün değildi. Zamanın hastalık sırasında nasıl da uzayıp yavaşladığını tekrar tecrübe ediyordum. Yarı uykusuz yarı baygın gibi geçen gecenin seherinde, abdest almak için lavaboya gittiğimde içimin boşaldığını ve vücudumun bütün şalterlerini kapatmaya başladığını hissedince, korunmak için hemen yere uzandım ve toparlanmaya çalıştım. Evde benimle birlikte 5 kişi vardı ama o anda yapayalnızdım. Durumun kötüye gidebileceğinden korkarak, yerde sürünerek koridora geçtim ve sırt üstü yatarken sevgili dünya ve ahiret yoldaşıma seslendim. Tıpkı bir melek gibi yetişip benimle ilgilendi. Tansiyonumu ölçünce bu sefer 8'e 4 kadar düştüğünü gördük. Bir süre daha yerde kalıp sonra usulca yatağıma geçebildim. Sağlıklı bir aile hayatının ve hayırlı bir eşin varlığını ne büyük bir mutluluk ve nimettir. Halimize binlerce kez şükrettim.

Pazartesi günü işe gidip kontrol için PCR testini de yaptırdıca öğlene müjdesi geldi. Ben de artık covid+ kervanına katılmıştım. Tansiyon olmasa bile yaşadığım yüksek ateş, titreme, iştah kaybı gibi belirtiler anlamlı hale gelmişti. Benden 2-3 gün sonra Hanımım da hastalık belirtilerini yoğun

yaşamaya başladı. Ağzımızda çamur tadı, ateş ve titreme nöbetleri, yaygın kas ve eklem ağrıları ile yaşamaya devam ettik.

Hastalık zamanlarında insanın destek veren aile ve dost çevresinin varlığı, uzaktan da olsa dualarıyla yanınızda olduklarını hissettiren akraba ve sevdiklerinin varlığını bilmek ve yaşamak da ayrı bir şükür ve mutluluk kaynağı oluyor. Yüz yüze hiç gelemediğiniz halde samimi dualarını duyduğunuz insanların gönül hoşluğu da ayrı bir güç ve kuvvet veriyor.

Hastalığımızın 6. gününde büyük oğlumuzun da PCR testi pozitif çıkınca ailecek karantina süremiz bir hafta daha uzamış oldu. Benim durumumda küçük şeyler dışında şükürler olsun kalıcı bir hasar olmadı. Hanımın ve oğlumun tat-koku alma duyuları gitti. Birinde mide bulantısı diğerinde yoğun öksürükle toparlanma sürecine girdiler.

Son 2 yılda milyonlarca insanın deneyimlediği covid-19 hastalığını bizde evimizde misafir etmiş olduk. Hayırlısıyla tekrar gelmemek üzere uğurlamak istiyoruz. Hastalık sırasında dünyevi istek ve mutlulukların dip yaptığını bizzat yaşamış olsak da nefsimizin normal zamandaki mesaisine aksatmadan devam edeceğini iyi biliyoruz.

Alınmayan derslerin tekrar edilmesi kaderin bir cilvesiymiş. Bu hastalığı çeken bütün kardeşlerimin ve nefsimin, gereken dersleri alarak hayatına devam etmesini canı gönülden niyaz ederim. Hastalıklar gibi şifa da Allah'tandır.

Görsel kaynağı: www.nfid.org/infectious-diseases/coronaviruses/

#RehberTV’de Yayınlanan #MedyaKritik Programında Ahlaki Yozlaşma ve Aile Sorunlarını Konuştuk

12 Ekim 2021’de Rehber TV’de canlı yayınlanan Medya Kritik programına katılarak, günümüzde yaşanan ahlaki erozyonun nedenlerini ve aile üzerinde dönen oyunları anlattım. Aile, okul ve çevre işbirliğine, medyanın etkisine ve yöneticilerin basiretli davranma gereğine vurgu yaptım. Kız çocukları günü adı altında yapılan feminist fitne ve cinsel bölücülüğe dikkat çektim. Hayırlara vesile olması dua ve dileklerimle.

Hayvanları Koruma Kanunu Değişti. Sorunlar Çözüldü mü?

Halen yürürlükte olan 2004 tarihli 5199 sayılı “Hayvanları Koruma Kanunu” üzerinde yapılan köklü değişiklikler 9 Temmuz 2021’de TBMM’de kabul edilerek yürürlüğe girdi. Bu mevzuda görüş ve tespitlerimi arz etmeden önce bir insan ve Müslüman olarak duruşumu belirtmek istiyorum.

İnsanlar yeryüzünde Allah’ın halifesi olarak eşref-i mahlukat namzetiyle yaratılmıştır. Yaşadığı çevredeki canlı ve cansız her şey insanın kulluk imtihanında yoldaşı, nimeti, emaneti, rızkı ve hizmetkârı olarak vazife almıştır. Yani, canlılar hiyerarşisinde en üstte insanlar, sonra hayvanlar ve bitkiler gelir. Hayvanlara olan bakışımız ve duruşumuz bu temel kaideyi bozmamalıdır. İnsandan üstün ve değerli hayvan yoktur. Hayvanlar için feda edilecek insan da yoktur. Kendisini esfel-i safilin derecesine düşüren insanlar da bunun karşılığını görecektir. Hayvanları putlaştıran, sevgide aşırıya gidip insandan üstün tutanları da, sapık ve sadist duygularını Allah’ın birer emaneti olan hayvanlar üzerinde tatmin eden vicdansızları da reddediyorum. Hayvanlar, Allah’ın imtihansız kullarıdır. İmtihan için dünyaya gönderilen biz insanların yaptığı her iyiliğin karşılığı, her kötülüğün de bir hesabı elbet sorulacaktır.

Son yasal düzenlemede hayvanların maldan ziyade birer canlı olarak değerlendirilmesi, resmi kurumlara ve sahiplerine önemli görevler yüklenmesi, kayıt ve takip şartlarının sıkılaştırılması gibi hususlar öne çıkıyor. Özellikle feci muamele, cinsel taciz ve sokağa terk gibi yasaklanan fiiller için kayda değer para veya hapis cezaları getiriliyor. Cezalarda kabahat kanunundan Türk Ceza Kanuna doğru geçiş yapılıyor. Hayvanların ticareti ve kullanım alanları daha sıkı tutuluyor.

Hayvan ırkları 3 temel grupta dikkate alınır: 1- Evcil hayvanlar, 2- Yaban hayvanları 3- Çiftlik hayvanları.

Hayvanlara karşı zalimce işlenen suçlar bütün hayvan grupları için cezalandırılır. Bu kanunda asıl odaklanan kesim evcil hayvanlardır. Evcil hayvanların ticareti, beslenmesi, kayıt ve takibi gibi konular ayrıntılı işleniyor. Sahiplerinin adli ve idari sorumluluğu arttırılıyor. Yerel yönetimlere doğrudan görevler yükleniyor.

Yasadaki değişiklikler genel olarak iyi olmakla beraber, eksik ve karanlık kalan kısımları da vardır. Ayrıca tam olarak anlaşılabilmesi için özellikle belediyelerin yapacağı çalışmalar temel gösterge olacaktır.

Bir hayvansever olarak, benim de yaşadığım bazı sorunlardan yola çıkarak, görüş ve tespitlerimi paylaşmak istiyorum.

Evcil hayvan beslemek ve barındırmak, neredeyse bir çocuk büyütmek kadar masraflı ve meşakkatli olabiliyor. Hayvanların mamaları, ilaçları ve aşıları çok büyük oranda ithal ürünlere dayanıyor ve sürekli bir artış gösteriyor. Yerli hayvan mamalarının kamu desteği ve kontrolü altında yaygınlaştırılması gerekir. Mezbaha işletmelerinin olduğu yerlerde belediyelerin kamu yararına mama üreticiliği gibi kurumsal çözümleri sağlanabilir. Basın ve sosyal medya ortamlarında duygusal istismarda bulunarak, büyük bir rant pastasını paylaşan mama çetelerinin ve hayvansever görünümlü dolandırıcıların olduğu da bir gerçektir.

Hayvan ilaçları ve aşıları da insan ilaçları ve aşıları gibi kritik önemde görülmeli ve yerli üretim için Ar-Ge faaliyetleri desteklenmelidir. Bu alanda sağlanan gelişmelerin insan hizmetlerinde de olumlu katkı sağlayacağı açıktır.

Hayvanların doğuştan itibaren, aşı ve ilaç ihtiyaçlarını kapsayan hayvan sağlık sigortaları, kamu adına SGK benzeri resmi bir kurumla yönetilmelidir. Tarım ve Orman Bakanlığının, birbirine zıt ve zararlı kalan Tarım ve Orman kısmı ayrılarak Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı kurulmalıdır. Hayvan Sağlık Sigortası Kurumu, Tarım ve Hayvan Bakanlığına bağlı bir yapıda, hem ev hayvanlarını hem de çiftlik hayvanlarını kapsayacak şekilde kurulmalıdır.

Türkiye'deki bütün ilçe ve büyükşehir belediyelerinin, sınırları içinde barındırdıkları hayvan nüfusuna uygun sayıda Hayvan Hastanesi kurmaları zorunlu olmalıdır. Büyükşehir Hayvan Hastaneleri, tıpkı eğitim ve araştırma hastaneleri gibi bütün tıbbi ve teknolojik imkanları barındıran, her türlü operasyonun yapılabilirdiği kapasitede ve özellikle kurulmalıdır. İlçe hayvan hastaneleri genel bakım ve tedaviler ile kısırlaştırma gibi hizmetleri sigortalı hayvanlar için ücretsiz sağlamalıdır.

Sokaklarda yaşayan hayvanların takip ve bakım sorumluluğu belediyelerde olduğu için, hayvan sağlık sigortaları primlerinin belediyeler tarafından ödenmesi (özel hesaplamalar içinde) temin edilmelidir.

Mevcut yapıda veterinerlik hizmet ücretleri, SGK'nın yayınladığı insan sağlık hizmeti ücretlerine nazaran oldukça fahiş miktarlarda yüksek kalmaktadır. Yüksek muayene ve girişimsel işlem ücretleri yüzünden, hayvanların ihtiyaç duyduğu hizmetler ötelenmekte veya ihmal edilmektedir. Kalıcı çözüm sağlanana kadar, veterinerlik hizmetlerinin ucuzlatılması veya belediyelerin ücretsiz verdiği hizmetlerin genişletilmesi temin edilmelidir.

Yasada hayvanların sokağa terk edilmesi yasaklanıyor ama artık hayvan besleme imkanı olmayan kişiler için bir çıkış kapısı konulmuyor. Belediyelerin ve izin verilirse gönüllü kuruluşların bakılamayan hayvanları sorgusuz teslim alabileceği ve bakarak tekrar sahiplendirebileceği hayvan

merkezleri olmalıdır.

Sağlık Bakanlığının son verilerine göre, Türkiye’de 2017 yılında 246.547 Kuduz Riskli Temas yani başka bir deyişle hayvan saldırısı yaşanmış. Yine bakanlığın başka bir istatistiğine göre, bu saldırıların %61’ini köpekler, %36’sını kediler ve kalanı da diğer hayvanlar yapmış. Kuduz hastalığı %91 oranında köpeklerden bulaşıyor. 2008 yılındaki kuduz şüpheli temas sayısının 187.995 olduğunu da dikkate alırsak, sokaklarda ve kırsalda yaşayan başıboş köpek sayısının ve saldırıların ne kadar çok arttığını görebiliriz!

Sokaklarda ve kırsal ortamda çeteleşen köpeklerin, saldırı timleri halinde insanlara ve diğer hayvanlara zarar vermeye başladıkları, aç ve korumasız kaldıkları için vahşileştikleri, kısırlaştırılmayan alfa köpeklerin bölge ve sürüsünü koruma güdüsüyle insanları tehdit olarak algıladığını acı hadiselerle yaşıyoruz. Özellikle çocuklar, yaşlılar ve kadınlar için sokaklar kabus mekanlarına dönebiliyor. Belediyelerin acilen saldırı geçmişi olan köpekleri toplayıp kısırlaştırmaları, başka bir mekanda barındırmaları ve sokaklarda yaşayan hayvan sayılarını kontrol altına almaları gereklidir. Yeni kanun düzenlemesi bu görevi keyfi değil, zorunlu kılmıştır.

Şu dünyada yaşayan bütün bitkiler, hayvanlar ve insanlar olarak birbirimize bağlı ve muhtacız. İnsan olarak bu ilişkiyi sağlıklı ve huzurlu şekilde sürdürme görevimiz var. Hayvan sevgisi ve bakımı en temel merhamet ve iletişim eğitimi, sorumluluk bilincinin gelişimi demektir. Çocuklarımızı bu güzellikten ve eğitimden mahrum bırakmayalım. Hayvanlara karşı merhametle, ölçülü bir sevgi ve ilgiyle donanmış, temel haklarına saygılı bir yaklaşım göstermeliyiz.

Erkeklerle Yönelik Şiddete Dur Diyecek Yok mu?

Cinsel bölücülüğün, aile kurumuna saldırının, din ve kültür düşmanlığının kutsanmış parolası, “Kadına Karşı Şiddetle Mücadele” oldu! Bu deyim öyle bir hal aldı ki, aynı zorunlu resmi tören ritüelleri gibi, hemen her kesimden siyasetçilerin dilinden düşmeyen, küresel çaplı manevi insanlık savaşının asimetrik saldırıları için tartışılmaz bir gerekçesi haline geldi!

Kadına şiddet ifadesi, modern zamanların öne çıkan putlarından birisidir! Eskiden, putlar için düzenlenen tapınma ayinlerinde kurbanlar ve hediyeler sunulurdu. Kadına şiddet putunun değişmeyen kurbanları da erkekler, aile, İslam dini esasları, gelenekler, kültür vb. değerlerimizdir! Bu kurban verme ayinleri, önceleri küçük can yakmalarla başlamışken, artık idam ve uzuv kesme gibi telafi edilemeyen zararlı boyutlara taşınmıştır!

Daha önceki yazılarımda CEDAW, İstanbul Sözleşmesi, 6284 kanunu, TMK ve TCK gibi yasalarda aile kurumunun, dini ve kültürel değerlerin uğratıldığı zararları ve tehlikeleri ayrıntılı işlediğim için tekrara girmek yerine, erkeklere yönelik şiddetin unsurlarına odaklanmak istiyorum.

Toplumsal cinsiyet eşitliği, bazılarının iddia ettiği gibi sadece kadın ve erkek rolleriyle sınırlı değildir. Sex, yani doğuştan gelen fiziksel cinsiyet kalıplarını kabul etmez. Gender, yani toplumsal cinsiyet rolleri sayesinde kadın, erkek veya DİĞER seçeneklere karşı açıklığı ve değiştirilebilmeyi esas görür. Yani fiziksel cinsiyet ayrımlarını ve bunlara yüklenen geleneksel rollerle birlikte yok sayarak, tercih edilebilen ve istenildiğinde değiştirilen cinsel yönelimin (sapkınlığın) her şubesine geçebilmeyi amaçlar. O yüzden, toplumsal cinsiyet eşitliğini veya adaletini savunuyorum diyen birisi, sadece kadınların veya erkeklerin geleneksel rollerine karşı çıkmakla kalmayıp, LGBTQ+ diye tanımlanan cinsel sapkınlık yelpazesindeki bütün çeşitleri de savunmuş ve meşru kabul etmiş olur! Toplumsal cinsiyet eşitliğinin, sadece kadına karşı şiddeti önleme amaçlı olduğunu savunanlar, heterojen erkek-kadın beraberliğine karşı çıkanlarla, erkeklik olgusuna sistematik saldıranlarla aynı safta buluşmuş olurlar. Erkeğe yönelik şiddetin unsurlarından birisi budur.

Herhangi bir olayda fedakarlık, yoğun çalışma ve ekonomik destek gerekiyorsa, erkeğin bütün modern ve geleneksel sorumluluklarını eksiksiz üstlenmesi istenir ve kanun kuvvetiyle uygulanır.

Mesela evlilik öncesindeki hemen her masrafın, hediyein ve organizasyonun erkek tarafından yapılması veya finans sağlaması istenir. Evlilik töreninde takılan altınlar sorgusuz kadınındır. Evlilik süresince yapılacak harcamaların erkek tarafından karşılanması beklenir. Boşanma halinde çocukların nafakası ve eski eşe ömür boyu haraç niteliğindeki süresiz nafakayı da yine %99 oranında erkeklerin ödemesi sağlanır. Bundan kaçınırsa veya yapamazsa, benzer suçlarda verilmeyen tazyik hapsine mahkum edilir. Uzaklaştırılarak artık istenmediği evin giderlerini de ödemeye devam eder. Velayeti rızası olmadan alınan evladını, mahkemenin izin verdiği sınırlı saatlerde, görme hakkını gasp eden karşı tarafa (genelde kadın cephesi) devletin yaptırımını olmadığı için, tıpkı bir mal gibi haciz uygulatarak belki kavuşabilir. Bu çocuk haczinin bütün yükü babalara vurulur! Devletin maliyesi zorunlu harçla, görevli memurlar yevmiye bedeliyle, gariban babanın yükü olurlar. Bazen sırf parası yetmediği için aylarca çocuklarından mahrum kalırlarken, maruz bırakıldıkları ekonomik ve psikolojik şiddeti kimse önemsemez!

Her yıl otomatiğe bağlanan nafaka artırımı davaları, hiç bitmeyen boşanma dosyaları da avukatlar için bitip tükenmeyen bir rant kaynağıdır! Zaten hemen her aile davasında ya tam kusurlu ya da eşit kusurlu olsa bile ekonomik sömürünün değişmez kurbanı erkeklerdir. Yargıtay'ın içtihatlarına göre, kadının kocasını aldatmış olması, çocuklarının başkasından olması, kadının asgari ücretle bir yerde çalışması, sigortasız kayıt dışı çalışması, bir erkekle gayri meşru veya dini nikah altında beraber yaşaması, nafaka bağlanmasına veya almaya devam etmesine mani değildir! Sadece resmi nikahla evlilik yaparsa yoksulluk nafakası düşer. Nafaka ödemeye mahkum taraf olan erkeğin işsiz kalması, maaşının asgari ücret düzeyinde olması, başkasıyla evlenip çoluk çocuğa karışması, %100 görme engelli, sağır, dilsiz veya yatağa mahkum sakatlığının olması da ömür boyu nafaka ödeme borcunu kaldırmaz! Ödeyemezse üzerine kayıtlı olan neyi varsa; maaşına, malına, evine, arabasına haciz gelir, zorla tahsil edilir. Hacedilecek bir şey bulunamazsa 3 aydan başlayan tazyik hapsine gönderilir! Hapisteyken de borcu işletilmeye devam edilir. Pandemi sırasında, dünyanın kapandığı, işyerlerinin iflas ile dağıldığı günlerde bile aksatılmayan birer zulüm olmuştur, nafaka hacizleri ve hapis cezaları.

Bütün erkekler, 7 gün 24 saat cinsel şiddete maruz kalıyor! Sokakta, işyerinde, eğlence mekanlarında, çarşıda, pazarda, basında, TV'de, internette, her geçen gün şiddeti artan bir cinsel sömürüye maruz kalıyorlar. Araba lastiğinden diş fırçasına kadar, bütün ürünlerin reklamında değişmez unsurlardan birisidir kadın bedeni. Çıplaklık eskiden belli mekanlarda ve zamanlarda sınırlı bir hayat tarzı iken, şimdi hemen her yerde yatak odasından fırlamış gibi hoyratça bedenini sergileyen kadınların, cinsel şiddetine maruz kalıyoruz! Çıplaklık ve teşhircilikten kaçıp kurulabileceğimiz bir belde veya zaman kalmadı. Erkekler de gözünü kapatsın diyenler sadece kısmen haklıdır. Göz kapatmakla da bitmiyor işler. Günlük hayatta pis ve ağır olduğu için erkeklerin devam ettiği meslekler dışında, kadınların olmadığı bir iş kolu kalmadı! Muhatap olmaya mecbursunuz. Tesettürlü kadınlar dahi yoğun bir makyaj ve kokulanma ile varlıklarını belli etmek için çırpınır hale geldiler. Ne çare ki, Allah erkekleri kadınlara karşı oldukça meyilli, ilgili ve muhtaç yaratmıştır. Kendisini bu imtihandan koruyabilecek bir babayiğit yok gibidir. Herkes Hz. Yusuf gibi olamaz ve Rabbi tarafından özel korunma imkanı bulamaz. Her an ve her yerde kendini gösterebilen teşhircilerin, kasıtlı tahrik ve taciz için davrananların, ticari pazarlama aracına dönüşen bedenlerin ve görüntülerin, zoraki muhatabı olan erkeklerle karşı yapılan bu cinsel şiddet eylemlerini, yok sayabilir miyiz?

Geçmişten günümüze bütün AİLE Bakanlarının sadece kadınlardan seçilmesi, üstelik bunların da doğrudan feminist örgütlerin temsilcisi veya referanslısı olmaları, Aile Bakanlığında erkekler için herhangi bir bir idari yapının kurulmayışı, Aile Bakanlığı teşkilatının ağırlıklı olarak kadınlardan meydana gelmesi, Aile Mahkemelerinde kadın hakimlerin daha fazla olması, Yargıtay'da aile mahkemelerine bakan dairelerin yine kadın egemenliğinde olması, TBMM'de kurulan Kadın Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu'nun (KEFEK) başkan dahil 22 üyesi kadinken, sadece 4 üyesinin erkek

olması, erkeğe yönelik adli ve idari şiddetin ispatı değilse nedir?

Her yıl işlenen cinayetlerde %80-85 oranında erkeklerin öldürüldüğünü kayıtlar gösteriyor. Olayları toptan değerlendirmeden, sadece kadın cinayetlerini ön plana çıkarmak, kadına yönelik şiddetle mücadele için programlar yapmak, cinsel ayrımcılık ve bölücülük sayılmaz mı? Öldürülenler erkek olunca, önlemeye değer bulunmuyor mu? Erkeğe yönelik fiziksel şiddet için gizli bir teşvik kampanyası mı var? Öldürülen erkeklerin olaylarında rol alabilen veya azmettiren kadınların durumunu da araştırmak gerekmez mi? İnsana şiddete hayır diyerek, şiddetin bütün unsurlarına karşı temelden eğitim ve mücadele başlatmak, neden kimsenin aklına gelmiyor?

Sonuca bağlarsak, şiddetin cinsiyeti olmaz! Kadına yönelik pozitif ayrımcılık iddiasıyla adaletin terazisini bozanlar, büyük sosyal facialara zemin hazırladılar! Onlar sözde kadına ayrıcalık getirdikçe, daha fazla şiddet ve cinayet olayları yaşanmaya başladı. 2012’de çıkarılan 6284 yasasından sonraki cinayet ve şiddet sayıları, bu gerçeği yüzlerine çarpıyor! Hedefe, birilerine özel ayrıcalıklar tanımak değil, adaletin sağlam tesis edilmesi konulmalıdır. Adaletin kaynağı da sapkın ve batıl Avrupa değerler sistemi olamaz. Adalet sistemimiz; öz kültürümüze, kadim medeniyetimize ve inanç esaslarımıza dayalı olmalıdır. Evlilik sayısının düşmesine karşılık, boşanma sayılarının giderek yükselmesi de bu dengesizliğin bir sonucudur. Bütün iyileştirme ve destekleme çalışmalarına rağmen, eşine ve ailesine ısrarla zarar veren kadın veya erkek kim olursa olsun, en ağır ve caydırıcı yöntemlerle cezalandırılmalıdır. Haksızlık ve kasıtlı cinayet söz konusu olduğunda kısas, yani idam seçeneği uygulanabilmelidir. Adaletin bir yönü de suçu daha işlenmeden güçlü ceza sistemiyle caydırabilme etkisidir.

Aile son kalemizdir. Savaş meydanlarında bizleri yenemeyen düşmanlarımız, aile yapımızı çökerterek daha fazla zarara ve yıkıma götürmektedir. Erkekler, neredeyse evlilik kurumundan umudunu ve aile olma gayretini kaybetmek üzeredir. Korkarım ki, normal evlilik ve aile çatısı altında yaşayanlar bir gün azınlığa düşerse, geriye ne medeniyetimiz, ne de sonraki nesillere aktarılabilecek sağlıklı değerlerimiz kalmayacaktır!

Raydan çıkan adaleti ve sosyal düzeni tekrar yoluna kaymak için, *“erkeğe de şiddete hayır”* diyecek kahramanları bekliyoruz! Onların da yapacağı esas çalışma, *“insana şiddete hayır”* demek olacaktır. Gelin hep birlikte, *“insana ve canlılara şiddete hayır”* diyelim! Sadece kadına şiddete hayır derken, erkeğe şiddeti meşrulaştırmayalım!

Etkili ve yetkili olan büyüklerimize, bir Müslüman olarak toprağın bir de altı olduğunu, yaptıklarımızdan ve yapmamız gerekirken uzak durduklarımızdan mutlaka hesaba çekileceğimizi hatırlatmak istiyorum. Allah’a karşı duyduğunuz saygı, sevgi ve korkunun, feministlerden çok daha fazla olduğunu göstermenizin vakti daha gelmedi mi?

Görsel Kaynağı: blog.simtalkblog.com

Asker Teyzemiz Hayatını Kaybetmedi!

Kazandı İnşallah!

Vefat etti yerine, hayatını kaybetti denilen ölüm haberlerini daima garipsiyorum. Ölüm gerçeğini yumuşatmaya, dehşetini azaltmaya niyetli de olsa, bana yanlış geliyor. Kaybedilen şeylerin tekrar bulunma ihtimali vardır. Anlık gidiş gelişlerden başka, hayatını kaybedip sonra tekrar bulabilen var mı? Olsa olsa dünya imtihanını kaybetti veya kazandı diyebilirdik. Ama o da Allah'a malum, bizlere de mahşer gününe dek sır kalacak bir mevzudur.

Bu sabah küçük oğlu Seyfettin abinin paylaşımıyla öğrendim, sevgili Asker Teyzemizin can emanetini teslim ettiğini, ahiret yolculuğunun bir sonraki aşamasına geçtiğini. İçimde bir hüzün, sevgi, merhamet ve minnet fırtınası döndü. Çok yaşlı ve artık hareket edemez hale gelmiş olsa da ölüm haberi derin bir hüzünle çöktü kalbime. Son yıllarını sağlık sorunları nedeniyle sıkıntılı yaşayan teyzemize, ölümün bir merhametle geldiğini, Rabbimizin *"bu kadar dünya imtihanın yeter"* demiş olduğunu hissettim. Asker Teyzemizi her görüşümde veya aklıma geldiğinde tazelenen safiyane sevgimi hatırladım. Çocukluğumun kadın kahramanlarından birisi olduğunu, sebep oldukları ve yaptıkları için ne kadar minnettar bulunduğumu düşündüm.

Bazıları ölünce, gerçekten hayatını kaybetmiş sayılsa da Asker Teyzemizin inşAllah kazananlardan olduğuna inanıyor ve şahitlik ediyorum. Neden böyle inandığımı izah edeyim:

Asker Teyze diye bildiğimiz merhumenin adı Nazife idi aslında. Ama Nazife Teyze diye çağrıldığını hiç duymadık. İşin doğrusu merhum olan kocasının adı Asker'di. Asker Amcanın mahallemizde işlettiği bir bakkal dükkanı vardı. Asker Bakkal diye tanıyıp bilirdik. Büyük marketlerin mahalle aralarında olmadığı o yıllarda, günlük temel gıda ve temizlik ihtiyaçlarımızı bakkallardan alırdık.

Kirvelik, sünnet olan çocuğun bir büyük akraba veya komşu tarafından teskin edilmesi, hediyelerle gönlünün alınması ve daha sonra hayat boyu destek verilmesi anlamına gelen güzel bir geleneğimizdir. Kirve olan aileler arasında kan bağı olmasa da akraba gibi kabul edilir. Hatta bazı

yerlerde kirve kıızıyla evlenmek ayıp ve uygunsuz görülür. Çocuklar kirvelerine derin bir sevgi ve saygı beslerler.

Asker amcamız, benimle birlikte abimin ve bir küçük kardeşimin kirvesi olmuştu. Zaten sevip saydığımız tatlı bir amca iken, şimdi kirvelik bağı ile daha da güçlü yakınlaşmıştık. Dükkanından günlük alışveriş yaparken dahi kirveliliğin farkını gösterir, küçük hediyelerle çocuk kalbimizi mutlu etmeyi bilirdi.

Ne çare ki, Asker Amcamız 1982 yılında vefat edince Bakkal Dükkanı da yetim kaldı. Asker amcanın da ailesi ve çocukları olduğu için, hayatın devam etmesi, geçimin sağlanması, Bakkalın da çalışması gerekiyordu. Çocukların iş ve okulları yüzünden Bakkalı sürekli çalıştırmaları mümkün olmayınca, tezgahın başına Nazife Teyzemiz geçti. Daha sonra Asker Bakkal'dan mütevellit Asker Teyzemiz oldu.

Asker Teyzenin aklımda kalan en güçlü görüntüsü; üzerinde bisküvi, çiklet ve çikolata kutularının, pompalı ölçekli camdan kolonya dolum şişelerinin yer aldığı, uzun bir bakkal tezgahının arka tarafında, tahta sedir üzerine konulmuş şişkin ve kadife kılıflı minderler üzerinde oturmuş, giydiği geniş bir entari ve kolsuz cepkenli örme yelek üzerinden başını omuzlarıyla birlikte örten beyaz tül bent içinde, elinde tuttuğu büyük bir Kur'anı Kerim'i, burnunun ortasına indirdiği yakın okuma gözlüklerinin yardımıyla alçak bir sesle okuması veya yine aynı durumda iken etrafında bulunan torun veya akrabadan küçük kızlara Kur'anı Kerim'i okutarak öğretmeye çalışmasıdır. Şayet dükkanda ilgilendiği bir müşterisi yoksa, genelde hep bu şekilde gördüğümü hatırlarım.

Asker Teyze, basit bir alışveriş içinde bile İslam esaslarını anlatan, hayırla nasihat veren, her ürünü açıktan besmele ile açan, bir şeyi tartarken hak geçme korkusuyla pür dikkat kesilen, sürekli dua ile konuşan, dedikodu nedir bilmeyen canlı bir tebliğci, İslam'ı yaşayarak gösteren bir şefkat kahramanıydı.

Bütün güzel vasıflarının yanı sıra, rahmetli kocasının kirvelik emaneti olarak gördüğü bizlere de ayrıca ihtimam eder, daima sevgisiyle, şefkatli dokunuşlarıyla ve minik hediyeleriyle muhabbetini sağlam tutardı. Zaten diğer iki kardeşimin kirvesi de Asker Teyzemizin büyük oğlu Yusuf Abi olmuştu.

Asker Teyzemizi kendi aile büyüklerimizden farksız görür, önemli konularda danışır, fikir ve duasını alırdık. Yatılı okulu kazanarak gitmeden önce ve sonra her izne geldiğimde, mutlaka uğrayıp elini öpmek ister, çoğu kere abdestli olduğu için muvaffak olamazdım. Şafii mezhebinde namahrem karşı cinslerin ten teması namaz abdestini bozduğu için buna dikkat ederdi.

Sağlık Meslek Lisesinin son yılında nişanlandığım hayat arkadaşımı, ilk tanıştırdığım akraba ve aile büyüklerimin arasında Asker Teyzemiz de vardı. Onun hayır duasını ve onayını almak benim için çok kıymetliydi. İstanbul'da olduğumuz her bayramda giderek ziyaret ettiğimiz değişmez sıra-i rahim duraklarımızdan birisi de Asker Teyzemizdi.

Asker Teyze, çocukluğumuzdan bugüne uzanan tarihin canlı bir sayfası, güçlü bir İslam kadınının nasıl olması gerektiğinin yaşayan bir örneği, Kur'anı Kerim ile hemhal olmanın ve konuşunca iyiliği ve güzelliği tebliğ etmenin tatlı bir temsilcisiydi. Şimdi dünya defterini kapatarak, Rabbinin huzuruna çıkmak üzere kabirde bekleyenler arasına katıldı. Yaşadığım hiç bir dönemde onun hakkında aile veya komşularından bir şikayet duymadım ve görmedim. Hayırlı amelleri, helalinden ticaretini yaparak büyüttüğü evlatları ve gönlünü kazandığı insanların hüsnü şahadetiyle, kulluk imtihanını Allah'ın izni ve lütfu ile kazanan bahtiyar kullar arasında olduğuna inanıyor ve mekanının Cennet olmasını, 39 yıldır ayrı kaldığı Asker Amcamız ile Cennette buluşmasını Yüce Rabbimizden niyaz ediyorum.

Yüce Allah, Asker Teyze gibi kahraman kadınlarımızı yanı başımızdan eksik eylemesin, sayılarını çoğaltsın. Asker Teyzemiz ve onun gibi yaşayarak can emanetini güzellikle teslim eden, kadın-erkek bütün geçmişlerimizin ruhuna El-Fatiha...